

MANŽELKA PREZIDENTA REPUBLIKY PŘIJALA BEZPŘÍSPĚVKOVÉ DÁRCE KRVE

Milá tradice pokračuje. Dne 14. listopadu 2006 přijala manželka prezidenta republiky **Ing. Lívie Klausová, CSc.** 25-člennou delegaci mnohonásobných bezpříspěvkových dárců krve (držitelů Zlatých křížů za 120 a 160 odběrů krve) z celé republiky a představitelů Českého červeného kříže vedenou jeho prezidentem **RNDr. Markem Juklem, Ph. D.**

První dáma České republiky byla opět velmi milá a srdečná. V úvodu setkání poděkovala dárcům krve za jejich dar nejcennější, dar krve, který zachraňuje životy a zdraví jejich spoluobčanů, a předala jim malý upomínkový dárek. Od prezidenta ČČK převzala květiny a s každým z účastníků setkání si připila šampaňským. Při malém občerstvení se uskutečnila živá beseda, kdy brzy padl počáteční ostych dárců krve.

Kulturní program je vždy malým překvapením. Tentokrát jím byli dva mladí houslisté - studentka Pražské konzervatoře **Markéta Janoušková**

a teprve 15-letý virtuos **Jan Mráček** - kteří s bravurou a elegancí zahráli skladby Bély Bartóka, Nicolò Paganiniho a Pabla de Sarasate. Šlo skutečně o hluboký umělecký zážitek.

Závěr příjemného dopoledne v sídle českých králů a prezidentů patřil také již tradičně společné fotografii účastníků slavnostního setkání a následující prohlídce běžně nepřístupných reprezentačních prostor Pražského hradu s výkladem fundované průvodkyně. *Mgr. Josef Švejnoha*

NAĎA KONVALINKOVÁ A ČERVENÝ KŘÍŽ

Herečka **Nada Konvalinková** je žena mnoha tváří. Diváci se s jejím vynikajícím herectvím mohou už léta setkávat jak v divadle ABC, které s touto populární umělkyní uvádí například inscenaci O. Wilda Jak je důležité mít Filipa, tak i na několika dalších pražských pódii. Domovskou scénu střídá s Divadlem U hasičů, Branickým divadlem či Divadlem Bez zábradlí. Jak sama přiznává, divadlo jí prostě baví. „Všechna představení jsou takzvané zájezdovky a mně cestování nijak nevdá. S inscenací Štika k obědu jezdíme už devět let a na cestách s Květou Fialovou, Libuškou Švormovou a Vaškem Postráneckým toho máme už hodně za sebou,“ říká se smíchem. V Branickém divadle se na jednom jevišti setkává i se svou dcerou Karolinou, s níž hraje v situační komedii Antonína Procházky - S tvojí dcerou ne! „Při tomhle představení mám strašnou trému. Spíš za Karolinu, nežli za sebe, ale naštěstí nemusím mít strach...“.

K nezapomenutelným Nadiným rolím zcela jistě patří postava starostlivé matky z úspěšného televizního seriálu Bylo nás pět, natočeného podle románu Karla Poláčka. Nada Konvalinková si na nezáměr filmařů nemůže rozhodně stěžovat. V poslední době si zahrála hned v několika snímcích. Zcela nedávno to bylo kupříkladu v komedii Jak se krotí krokodýli a nebo ve filmu Obsluhoval jsem anglického krále. I když Nada během měsíce odehraje v průměru patnáct představení, stihne kromě toho i mnoho dalších aktivit: „Osm let jsem patronkou Nadace Rozum a cit. Máme asi dvě stě pětistovských rodin po celé republice, kterým se snažíme finančně pomáhat. Naše nadace navázala kontakt s italským městem Caorle, kde si děti okamžitě rozebírají“. Nada se zapojila i do akce Do života bez obav, která se naopak věnuje dospívajícím dětem.

O tom, že má Nada k lidem blízko přesvědčuje svoje příznivce i na akci OS ČČK v Poděbradech, kde se koncem roku 2006 zúčastnila ocenění mnohonásobných bezpříspěvkových dárců krve. Tam jsme jí na závěr slavnostního odpoledne položili i naši známou otázku:

Redakce Novin ČK: „Co se Vám vybaví, když slyšíte o Červeném kříži?“

Nada Konvalinková: „Švycarsko! Ale taková odpověď by vás ale asi neuspokojila (Smích)... S Červeným křížem jsem přišla do kontaktu úplně nedávno. Při natáčení filmu, který režíroval Jiří Menzel - Obsluhoval jsem anglického krále, kde hraji zdravotní sestru. A protože jsme se v něm alespoň na skok vrátili do slavné prvorepublikové éry, nemohl na mém kostýmu chybět prapůvodní znak Červeného kříže, bez kterého by to ani nebylo ono. Pokud je mi známo, rekvizitáři ho sehnali až na Úřadu Českého červeného kříže na Malé Straně a já si ho nakonec mohla připnout na uniformu.

K Červenému kříži mám opravdu nesmírnou úctu, protože v něm vždycky jde o to někomu pomoci. Pomáhat nám třeba nemusí jít hned, ale postupem času tak, jak člověk stárne, k tomu logicky dospěje. A je moc dobře, že se stále ještě najde hodně takových naděnců. Dnešek to ostatně tady v Poděbradech jen potvrzuje. Mezi bezpříspěvkovými dárci krve nejsem poprvé. Vzpomínám kolikrát jsme jen v Ábíčku pro ně hráli. Už

proto, že jsem sama krev nikdy nedarovala, jsem pro takové publikum hrozně ráda vystupovala a dodnes se s ním také setkávám.

Červený kříž naštěstí sdružuje tisíce dobrovolníků, na které je možné se spolehnout. V životě je přeci řada momentů, kdy je člověk odkázán na jiné. Bez pomoci všímavého okolí by také mohl jednoho dne přijít konec...“.

Text a foto: Otto Lokaj

O RODINNÉM STŘÍBŘE V ČČK

Pod pojmem **rodinné stříbro** se zpravidla myslí - **to nejlepší, co máme, co udržujeme, čistíme, čím se chlubíme**. V definici tohoto pojmu si lidé zpravidla rozumí. Představy o tom, co do tohoto pojmu zahrnou, ještě mimo stříbrné přibory, se však již různí. V naší národní společnosti stříbrné přibory nemáme. Co je tedy pro nás to nejlepší, co budeme hýčkat, udržovat, rozvíjet? Co je to?

Kdysi kdosi na našich setkáních účelově hovořil jako o rodinném stříbře v ČČK o jeho starých nemovitostech, zámcích, budovách, které vlastníme. Zcela pominul jejich dlouhodobý stav, možnosti jejich užití, náročnost oprav, jejich ekonomické možnosti. Především mizivou návratnost obrovských investic nejen na údržbu, ale na jejich přestavbu z bývalých reprezentačních sídel feudálů na obytné, zdravotní či školící zařízení, poskytující k provozování takových činností alespoň evropský standard ubytování a provozního zázemí.

Snažili jsme se nalézt rozumné řešení, některé nemovitosti se snažíme částečnou rekonstrukcí udržet v provozu. Znamenalo to náklady v desítkách milionů korun. **Výsledek nikdy neodpovídá vloženým prostředkům.** Je to jenom kapka v moři. Například zámek Bukovany, kde je naše odborná dětská léčebna, byl potřeboval na úplnou rekonstrukci částku, která dvakrát převyšuje jeho současnou cenu. Snažili jsme se nalézt vhodného investora, ale výše nákladů a hrozba dozoru ze strany památkářů každého odradila.

Staré objekty nejsou našim rodinným stříbrem. Na ně prostě nemáme. **Výjimkou je sídlo ústředí ČČK v Praze v Thunovské 18.** To může svojí adresou, reprezentativním vzhledem přispívat k vytváření pozitivního image naší národní společnosti, jako největší humanitární organizace v naší zemi. Ostatně je i symbolické, že při pohledu z Hradu, z jeho reprezentačních prostor, vidíte vlající prapor Červeného kříže. To ale jistě není to hlavní. Abychom mohli dál nést tento prapor, který znamená naději pro mnoho lidí, kteří potřebují pomoc nyní nebo ji budou potřebovat v budoucnosti, **musíme opatřovat a rozvíjet naše skutečné rodinné stříbro.** A co je to tedy?

Především je to náš program, naše činnosti, které jsou stále ještě jedinečné a pro jejichž realizaci jsme v poslední době vytvořili velmi dobré podmínky.

Mám na mysli především **výuku první pomoci.** Máme stovky kvalitních instruktorů, máme učebnice, na OS ČČK je i kvalitní technické vybavení pro výuku, konkurence na nás zatím (!) nemá. Dále je to **myšlenka Humanitárních jednotek ČČK, schopných při velkých katastrofách zorganizovat a**

zajistit pro větší počet evakuovaných osob podmínky k slušnému přežití po nezbytnou dobu. Při realizaci této myšlenky je to významná pomoc nejen pro postižené, ale také pro státní správu. Humanitární jednotky postupně vytváříme. Jde to ale těžce a pomalu. Bohužel jsou i OS ČČK, které stále nepochopily obrovský význam této práce a připravenost pouze předstírají.

Propagace a oceňování bezpříspěvkových dárců krve, další z našich významných programů. Opět výjimečná záležitost, která je na různé úrovni realizovaná Českým červeným křížem. Na slušné úrovni ale bohužel převážně v části oceňování dárců; propagace je řešena nedostatečně nebo vůbec. Program,

kteří má před sebou velkou budoucnost, je oblast **poskytování služeb seniorům.** Mám na mysli služby ubytovací, zdravotní, sociální, případně i jiné. I zde je některé OS ČČK začaly poskytovat za naší podpory již před lety. Je to ale málo. Musíme dále rozvíjet podmínky pro jejich poskytování a to rychle. Především tady je na místě získávat a především budovat nové objekty pro ubytování seniorů a poskytování nezbytných služeb nejen v místě, ale i tzv. přes ulici. Zde stále požadavky převažují nad nabídkou.

Pro realizaci těchto hlavních programů a nejen jich, je zapotřebí **kvalifikovaných lidí, schopných a ochotných skutečně pracovat, někdy i dřít.** Upřímně řečeno, těch mnoho nemáme. Proto i oni jsou našim rodinným stříbrem.

Úplně nakonec lze do tohoto pojmu zařadit i **naše zkušenosti.** Pozitivní i negativní. Těch uplynulých šestnáct let budování ČČK v nových podmínkách jich přineslo velmi mnoho. Ani na ně nesmíme zapomenout.

A proto vy, kteří se jenom vezete, předstíráte práci, zájem a mnohdy i výsledky, zamyslete se nad sebou. Jistě vás již napadl dlouhý kritický projev, kde jsou na začátku velké objektivní problémy a nedostatky druhých a na konci už nevíte, co jste chtěli říci. Nic raději neříkejte. Přenechejte své místo schopným a pracovitějším.

Ale především se Vy všichni, kteří to myslíte se svými aktivitami, prací v Českém červeném kříži skutečně vážně, zamyslete. Nad tím, jak toto rodinné stříbro budeme užívat, rozvíjet a rozmnožovat. Využijte to ve své práci. Máte-li dobrý nápad, uskutečňte ho a podělte se o zkušenosti s ostatními.

Čeká nás stále mnoho práce a podmínky nebudou jednoduché. Stačí se jen trochu rozhlédnout. Musíme se snažit vše pozitivní, co máme a o čem hovořil tento příspěvek, co nejlépe a nejrychleji uchopit a pracovat. K tomu Vám přeji mnoho zdraví, zdravého rozumu a schopných spolupracovníků.

JUDr. Jiří Procházka, ředitel Úřadu ČČK

Dům seniorů Hvězda v Praze 6

ZAHRAŇIČNÍ AKTIVITY ČČK

JEDNÁNÍ NA EU V BRUSELU

Ve dnech 8. - 10. 11. 2006 se ředitel Úřadu ČČK JUDr. Jiří Procházka a pracovnice zahraničního úseku Úřadu ČČK Linda Sochorová zúčastnili v Bruselu výročního zasedání představitelů národních společností Červeného kříže ze zemí Evropské unie pořádaného Kanceláří ČČK při EU. Projednávány byly zejména plány spolupráce na rok 2007.

MEZINÁRODNÍ KONFERENCE O ALICI MASARYKOVÉ

Delegace ČČK (čestná prezidentka ČČK Viktorie Špidlová, prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph. D. a ředitel Úřadu ČČK JUDr. Jiří Procházka) se ve dnech 23. - 24. 11. 2006 zúčastnila ve slovenském Martině mezinárodní vědecké konference „Červený kříž, Alice G. Masaryková a Slovensko“. Konferenci uspořádal Slovenský ČČK a

Muzeum Slovenského ČČK ve spolupráci s Ústavem ošetrovatelství Jeseniové lékařské fakulty UK v Martině pod záštitou první dámy SR paní Silvie Gašparovičové při příležitosti 40. výročí úmrtí PhDr. Alice G. Masarykové a 125. výročí vzniku prvních spolků ČČK na Slovensku. Při zahájení konference mezi významnými hosty přednesla zdravici i čestná prezidentka ČČK paní Viktorie Špidlová. Konference se konala v Ústavu Milana Rastislava Štefánika v Martině a mezi 22 odbornými přednáškami odborníků ze slovenských a českých vědeckých ústavů a vysokých škol

byla i vystoupení komtesy Silvie z Limericku z Britského ČČK a vedoucího úseku odborných činností Úřadu ČČK z Prahy Mgr. Josefa Švejnohy na téma „Alice Masaryková a Mezinárodní hnutí Červeného kříže“. Účastníci konference také navštívili v Muzeu Slovenského ČČK v Martině výstavu „Turiec a Slovensko Alice G. Masarykové“ připravenou ředitelkou tohoto muzea a hlavní organizátorkou konference PhDr. Zorou Mintálovou.

MAĎARSKÝ ČČK OSLAVOVAL

Ve dnech 22. - 24. 11. 2006 uspořádal Maďarský ČČK v Budapešti slavnostní zasedání ke 125. výročí založení Maďarského ČČK spojenou s konferencí k problematice bezpříspěvkového dárcovství krve. Český červený kříž na těchto akcích zastupovala Linda Sochorová, pracovnice zahraničního úseku Úřadu ČČK.

PORADA K ŠÍŘENÍ MHP

Ve dnech 7. - 10. 12. 2006 se v Budapešti uskutečnila porada zástupců středoevropských národních společností ČČK svolaná Regionální delegací Mezinárodního výboru ČČK. Porada byla věnována otázkám šíření mezinárodního humanitárního práva a ČČK na ní zastupovali prezident ČČK RNDr. Marek Jukl, Ph. D. a pracovnice zahraničního úseku Úřadu ČČK Linda Sochorová

ZASEDÁNÍ VE VÍDNI

Poradu národních koordinátorů evropské kampaně „Bezpečnost dětí na silnicích“ svolala na dny 5. - 6. 12. 2006 do Vídně Mezinárodní federace ČČK a ČP spolu s Kanceláří ČČK při EU. Na programu byla příprava této kampaně na rok 2007. ČČK na této poradě zastupoval pracovník úseku odborných činností Úřadu ČČK Ing. Pavel Štajer, CSc.

ZPRÁVY Z ÚŘADU ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

VÝKONNÁ RADA ČČK 9. 12. 2006

Výkonná rada ČČK na tomto svém zasedání projednala a schválila návrh časového plánu zasedání Výkonné rady ČČK, Komor ČČK a Shromáždění delegátů ČČK na rok 2007 - květen 2008 a rámcový plán činnosti ČČK na stejné období, dále plán zahraničních styků ČČK na rok 2007 a návrh pořadatelů krajských a republikových soutěží ČČK v první pomoci na rok 2007. Schválila rovněž návrh na udělení Medaile Florence Nightingalové, návrh na mimořádné udělení zlaté Medaile prof. Jana Janského, žádost o poskytnutí půjčky OS ČČK Jablonec nad Nisou, žádost o prodloužení splatnosti půjčky OS ČČK Pelhřimov a potvrdila Rozhodnutí prezidenta ČČK týkající se rozšíření Základní normy zdravotnických znalostí v první pomoci pro pedagogické pracovníky ze 12 na 20 hodin v souvislosti s udělením Akreditace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR pro OS ČČK na tento typ školení. Výkonná rada ČČK schválila rovněž s účinností od 1. 1. 2007 přejmenování dosavadního OS ČČK Praha 7+1 na OS ČČK Praha 7 a dále schválila od stejného data registraci nově založeného OS ČČK Praha 1.

V rámci informačních zpráv vzala Výkonná rada ČČK na vědomí zprávu o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za uplynulé období. Dále vzala na vědomí informace o zasedání Komor ČČK, o předávání Zlatých křížů mnohonásobným BDK v roce 2006, informace o ústředních školeních ČČK za rok 2006 a zprávy ze zahraničních služebních cest.

ZASEDÁNÍ KOMOR ČČK

Dne 11. 11. 2006 se v Praze uskutečnilo zasedání České komory ČČK, které řídila její předsedkyně a první viceprezidentka ČČK **JUDr. Jana Lexová**, která rovněž podala informace o zasedáních Výkonné rady ČČK za uplynulé období. Ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** seznámil delegáty s činností Úřadu ČČK za uplynulých 6 měsíců, prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.** podal informaci ze zasedání XXIX. Mezinárodní konference ČK a ČP.

Zasedání Moravskoslezské komory ČČK v Přerově dne 25. 11. 2006 řídil prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**, který delegáty informoval o zasedáních Výkonné rady ČČK. Ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** podal, stejně jako na České komoře ČČK, zprávu o aktivitách Úřadu ČČK za uplynulé období.

VYZNAMENÁNÍ ČČK NA STAROMĚSTSKÉ RADNICI V PRAZE

Historická Brožíkova síň Staroměstské radnice v Praze byla dne 6. 12. 2006 místem, kde byla předávána vyznamenání ČČK „Za dlouholetou práci“ (20 zasloužilým členům a funkcionářům ČČK) a plakety ČČK „Za záchranu života“ za rok 2006 (16 osobám, které včasným a správným poskytnutím první pomoci přispěly k záchraně lidského života). Úvodní projevy přednesli čestná prezidentka ČČK **Viktorie Špidlová**, prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.** a člen Rady Zastupitelstva Hlavního města Prahy **Mgr. Milan Pešák**, kteří spolu s ředitelem Úřadu ČČK **JUDr. Jiřím Procházkou** vyznamenání předávali. O hodnotný kulturní program se postarali žáci Základní umělecké školy z Prahy 5. Při malém občerstvení probíhala neformální živá beseda účastníků této slavnostní akce s představiteli ČČK.

Historická Brožíkova síň Staroměstské radnice v Praze byla dne 6. 12. 2006 místem, kde byla předávána vyznamenání ČČK „Za dlouholetou práci“ (20 zasloužilým členům a funkcionářům ČČK) a plakety ČČK „Za záchranu života“ za rok 2006 (16 osobám, které včasným a správným poskytnutím první pomoci přispěly k záchraně lidského života). Úvodní projevy přednesli čestná prezidentka ČČK **Viktorie Špidlová**, prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.** a člen Rady Zastupitelstva Hlavního města Prahy **Mgr. Milan Pešák**, kteří spolu s ředitelem Úřadu ČČK **JUDr. Jiřím Procházkou** vyznamenání předávali. O hodnotný kulturní program se postarali žáci Základní umělecké školy z Prahy 5. Při malém občerstvení probíhala neformální živá beseda účastníků této slavnostní akce s představiteli ČČK.

KYTICE ČČK NA HROB ALICE MASARYKOVÉ

U příležitosti 40. výročí úmrtí zakladatelky a dlouholeté první předsedkyně ČSČK PhDr. Alice Masarykové položili dne 29. 11. 2006 na její hrob v Lánech kytici se stuhami Červeného kříže prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**, ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** a vedoucí úseku odborných činností Úřadu ČČK **Mgr. Josef Švejnoha**. Navštívili rovněž Pamětní síň dr. Alice Masarykové a Muzeum T. G. Masaryka v Lánech.

ZLATÉ KŘÍŽE PRO MNOHONÁSOBNÉ BDK

Dne 2. 12. 2006 se uskutečnilo v hotelu Atom v Ostravě druhé letošní slavnostní předávání Zlatých křížů 1. třídy (za 160 odběrů krve) a 2. třídy (za 120 odběrů krve) celkem **122** mnohonásobným bezpříspěvkovým dárcům krve - tentokrát z Moravy. Hlavní projev přednesl prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**, z jehož rukou dárci krve toto prestižní vyznamenání ČČK přebírali. Mezi významnými hosty nechyběli náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje **Bc. Petr Adamec**, primárka Krevního centra v Ostravě **MUDr. Zuzana Čermáková**, člen Výkonné rady ČČK **Ivan Mitana**, zástupci zdravotních pojišťoven a představitelé spolupracujícího OS ČČK Ostrava. O hodnotné kulturní vystoupení se postarali členové Národního moravskoslezského divadla.

NOVÉ EDIČNÍ TITULY ČČK

V posledních týdnech vydal Úřad ČČK v upravených reedicích několik již rozebraných edičních titulů:

- **Omaloovánky s tematikou první pomoci**
- **Diář mladého zdravotníka**
- **Život zachraňující úkony**

SPOLUPRÁCE ČČKA NAKLADATELSTVÍ GRADA

V závěru roku 2006 spatřila světlo světa první vylaštovka nové spolupráce mezi Úřadem Českého červeného kříže a renomovaným nakladatelstvím Grada Praha. Na pultech knihkupectví v celé ČR se objevil první společně vydaný ediční titul dlouholetého aktivního spolupracovníka ČČK **MUDr. Pavla Srnského** nazvaný **První pomoc u dětí**. Věříme, že se brzy na cestu za dychtivými čtenáři vydají další společně připravované knihy. Každopádně nakladatelství Grada patří velké poděkování.

MÁME JIŽ 78 OS ČČK

Od 1. ledna 2007 se rodina Oblastních spolků ČČK opět o jeden OS ČČK rozrostla. Místo dosavadního společného OS ČČK Praha 7+1 působí nově dva samostatné Oblastní spolky ČČK - **OS ČČK Praha 7** a nově také **OS ČČK Praha 1**. Znamená to, že od tohoto data tvoří organizační strukturu ČČK v ČR **78 OS ČČK** (místo dosavadních 77) a v Hlavním městě Praze pak **7 OS ČČK** (místo dosavadních 6). Přejeme oběma samostatným OS ČČK, aby se jim práce dařila.

TRADICE VÁNOČNÍ HVĚZDY ZALOŽENA

Ne, nejedná se o tiskovou chybu. Vánoční Hvězda není jen známá kytka (v tom případě s malým h), ale také rodící se tradice vánočních posezení s obyvateli Domu seniorů ČČK Hvězda (proto to velké H v názvu).

Rok 2005 byl prvním rokem plného provozu nového domu seniorů a tak nám přišlo přirozené, že jsme pro naše nové obyvatele uspořádali slavnostní štědrovečerní večeři s nezbytným kaprem, bramborovým salátem, rybí polévkou, stromečkem a malými dárky.

V roce 2006 už bylo zcela samozřejmé, že jsme tuto akci uspořádali znovu. Jen jsme ji trochu vylepšili novými talíři, sklenicemi a příbory, aby nebyl „každý pes jiná ves“.

Atmosfera a nálada byla ale stejně příjemná, přátelská a také veselá, což dokládá i fotografie.

Velký dík za uspořádání této akce (ale nejen za ni) patří vedoucí domu seniorů paní **Otčenáškové** a jejímu manželovi, který coby údržbář - všemudr a dobrá duše domu pomáhá našim seniorům s různými drobnostmi.

Děkujeme všem seniorům, kteří si vybrali náš Dům seniorů Hvězda za své nové bydliště a přejeme jim do roku 2007 hlavně hodně zdraví a aby se jim u nás líbilo.

Dr. Josef Konečný

**CVIČENÍ ZÁCHRANÁŘŮ
V HRADCI KRÁLOVÉ**

Námětové cvičení prověřilo síly dobrovolných záchrannářů. Z rozhodnutí primátora města Hradec Králové **Ing. Otakara Divíška** se předem utajené cvičení uskutečnilo ve večerních hodinách 30. listopadu 2006 na hradeckém letišti. Na místo mimořádné události byli povoláni členové Humanitární jednotky ČČK Hradec Králové a městské Sborny dobrovolných hasičů. O bezpečnost v místě nešťestí se starala Městská policie Hradec Králové.

Záchrannáři byli podle připraveného scénáře povoláni k požáru ubytovny na hradeckém letišti. V nebezpečných a silně zakouřených prostorech

se nacházel neznámý počet zasažených a zraněných osob. Úkolem hasičů bylo lidí najít a dopravit do bezpečí, kde je předali zdravotníkům. Ti se postarali o prvotní ošetření a připravili zraněné k předání záchranné službě.

Zásah komplikovaly tma, chladné počasí, ale i všudepřítomný dým. Už krátce po příjezdu na místo neštěstí bylo jasné, že se jedná o značně komplikovanou situaci. Hasiči postupně ze zakouřených neznámých prostor vynášeli zraněné. Jejich počet se zastavil na šesti. Nejčastěji se jednalo o popáleniny, otravy z nadýchání kouře nebo zlomeniny. Někteří postíženi byli v bezvědomí.

Zdravotníci hradeckého Červeného kříže měli plné ruce práce, zatímco hasiči prohledávali ostatní budovy a další členové **Humanitární jednotky OS ČČK Hradec Králové** se snažili o ošetřené osoby zjistit informace důležité k jejich identifikaci. Když už se zdálo, že nejhroší situaci se podařilo zvládnout, našli hasiči v další budově druhou skupinu zraněných. Celkový počet zasažených osob se tak rázem zvýšil na dvanáct.

Zhruba po hodině a půl byli všichni postíženi nalezeni, ošetřeni a postupně je zdravotníci Červeného kříže předávali záchranné službě. Sborny dobrovolných hasičů ještě pokračovaly v likvidaci požáru. Cvičení prověřilo především připravenost hradeckých záchrannářů na rozsáhlé mimořádné události, kdy je nutné nasadit všechny dostupné síly a prostředky. Prověřila se současně i schopnost vzájemné komunikace a organizace na místě neštěstí. Podle prvních vyhodnocení se závažné problémy neobjevily. *Lukáš Pochylý, předseda OS ČČK Hradec Králové*

**HUMANITÁRNÍ JEDNOTKY ČČK
V ČESKÉM KRUMLOVĚ**

V pátek nás přivítal kulturní dům v Brlohu s voňavou večerí na stole. Ptáte se koho? Přece členy OS Mládeže ČČK Český Krumlov, členy Sborny dobrovolných hasičů z Dolního Dvořiště a domácího Brlohu a členy Vodní záchranné služby ČČK. Organizátory cvičení skutečně něho ve dnech 10. - 12. 11. 2006 byli **Petra Čeloudová** a **Pavel Fošum**.

Hodinu po večerí byla akce oficiálně zahájena. Ujasnili jsme si pojmy, řekli svá přání a očekávání od této akce, byli nám představeni hosté z českobudějovického ČČK, apod. Obsahem první přednášky byla teorie o správné rojnici. Abychom nebyli jen u teorie, šli jsme se obléci do teplého oblečení a vyzrazili jsme do lesa, kde nás čekaly čtyři ztracené děti. Terén nebyl jednoduchý, byla tam trnitá kroviska a jiné lesní překážky. Úspěšně jsme všechny ztracené děti našli a poskytli jim ošetření. Jako třetíčkou na dortu nám byla sekta, která chtěla spáchat

sebevraždu. Vrátili jsme se do salónku a zhodnotili akci. Únava nás ukolébala do postýlek.

Sobotním dopolednem nás provedla přednáška o KPR a náš zásah při autonehodě. Kostelní hodiny odbily 12. hodinu a my jsme se šli naobědvat. Po chutném obědku nám hasiči ukázali dýchací přístroje. Sami jsme si je i vyzkoušeli. Musím říct: „Je fakt těžké, nezavidím jim, že to musí nosit“. Z hospody se rázem stalo evakuační středisko pro 25 lidí; našim dalším úkolem bylo o ně pečovat. Byly to dětičky z podzimního tábora, na kterém se vyskytlo střevní onemocnění. Rozložená lehátka byla po celé chodbě, děti si hrály hry, hrály i na vlastní hudební nástroj, zkrátka atmosféra neměla chybu. Zdravé dětičky byly ubytovány v našem salónku, kde si povídaly pohádky. I tam byla skvělá atmosféra. Po rozdání večerí byla akce ukončena. Figuranti po zmrazlinovém výbuchu odešli domů. My jsme si zhodnotili odpolední akci.

Poslední večer jsme si užili ve velkém, jelikož se konala diskoteka pro veřejnost. Nenechali jsme se zahanbit a pařili jsme a pařili. Tanec střídal kulečnická a stolní fotbal. Zaslouženě jsme si všichni užívali. Dobrá nálada z nás jen sršela. Říká se, že v tom nejlepším se má přestat. Nevím, jestli jsme dosáhli toho nejlepšího, ale museli jsme přestat, protože se strhla rvačka a my museli opravdu zasahovat. Místní hospodský byl zraněn. Měl rozbitou hlavu, čísnice byla v šoku a omdlela nám. Díky naší pohotovosti a zkušenosti jsme poskytli první pomoc a přivolali záchranku. Zavřeli jsme hospodu. Někteří šli juchat na pokoj a někteří vyčerpaně uléhali do postýlek.

V neděli jsme si prověřili, jak jsme statní a udělali jsme si sami snídaní. Dopoledne jsme se učili topografii. Když nám bylo všechno vysvětleno, šli jsme se za pomoci náčrtu a buzoly orientovat ven. Odhadovali jsme vzdálenost, určovali stupně, strany a jiné dovednosti. Všichni jsme uvítali teplíčko ubytovny, když se k tomu přidala i linoucí vůně obědu, nic nemělo chybu. Sbalili jsme si a spokojeně plni zážitků a nových poznatků jsme odjžděli domů.

Tradicí se stala hmotná vzpomínka na konec. U této akce ji hledatě marně. Oslovila jsem několik lidí, abych se jich zeptala: „Jaká hmotná věc Vám připomene Humanitární jednotky Brloh 2006?“ Všichni krčili rameny. Až když se rozvedla diskuze na toto téma, pár inteligentních lidí řekli: „Žádná věc není. Humanitární jednotky tě obohacují po psychické stránce“. Nenašla jsem ani jeden argument, kterým bych mohla toto tvrzení vyvrátit. Musím jen souhlasit! Sice jste teď přečetli, co jsme za celý víkend dělali, možná jste si některé situace představovali, ale nic Vám to nedalo. Škoda. Chcete být také obohaceni o věci, které se nedají popsat? Přistěť pojedte s námi.

*Karolína Gonděková,
OS ČČK Český Krumlov*

**HEREČKA NAĎA KONVALINKOVÁ
MEZI DÁRCI KRVE**

Začátek listopadu loňského roku v Poděbradech patřil dárčům krve. Místní **OS ČČK Nymburk** se sídlem v Poděbradech tady v úterý 7. listopadu 2006 ocenil 36 mnohonásobných bezpříspěvkových dárčů krve. Tradičního setkání zdejšího Klubu dárčů krve (KDK) se kromě hlavních aktérů zúčastnili i zástupci radnice, Úřadu práce a pracovníci VZP a ZP MV ČR. Z rukou představitelů OS ČČK a města převzalo 16 BDK zlatou a 20 BDK stříbrnou Medaili prof. Janského.

Jak nám prozradila předsedkyně KDK **Petra Hájková**, mezi oceněnými byl i pan **Veselý** z Nymburka za 80 bezpříspěvkových odběrů krve. K výjimečným okamžikům slavnostního aktu přispěla známá herečka

Naďa Konvalinková, která sklídila zasloužený potlesk za svoje vystoupení i netradiční úlohu při samotném předávání medailí oceněným dárčům krve. To, že si v Poděbradech bezpříspěvkového dárčovství krve váží, dokazuje i široká participace sponzorů. Hodnotné ceny pro držitele Zlaté plakety prof. Janského například věnovala VZP, kteří díky ní absolvoji lázeňský rehabilitační pobyt v Teplicích. Poděkování patří i ZP MV ČR za nemalý finanční příspěvek na jejich týdenní léčebný pobyt v lázních v Bechyni či v Poděbradech.

Text a foto: Otto Lokaj

VÁNOČNÍ STROM V BRNĚ

Rozsvícením Těsnohládkova Vánočního stromu Červeného kříže na Náměstí Svobody začaly 1. prosince 2006 tradiční Vánoce v Brně. Až do 7. 1. 2007 se na pódiu mezi krámky vánoční vesničky v koledování vystřídal **1855** účinkujících z Brna a okolí.

Pod rozsvíceným stromem je kasička určená pro charitativní sbírku **OS ČČK Brno-město** na pomoc nejpotřebnějším dětem a seniorům. V kasičce se nakonec celkem sešlo **947 138,- Kč**.

**KLUB DÁRCŮ KRVE
KROMĚŘÍŽSKA**

Dne 24. 11. 2006 se sešlo výroční shromáždění aktivního **Klubu dárčů krve (KDK) Kroměřížska**, který má přes **300** členů. Oceněni byli „jubilační dárči“ za 50, 60, 70, 80, 90 odběrů „plné krve“ a **František Sýkora** z Morkovic za 120 darů krve. Každý obdržel vínový pohár s uvedením jubilejního počtu darů krve.

Jubilantům blahopřáli primárka Transfúzní stanice **MUDr. Zdena Hřebacková**, ředitel Úřadu OS ČČK Kroměříž, zástupce zdravotních pojišťoven a také statutární zástupce hejtmana Zlínského kraje **Vojtěch Jurčík**, který je sám dárce krve, členem KDK a v týdnu po konání shromáždění absolvoval svůj jubilejní 50. odběr krve (viz foto).

V průběhu roku organizuje KDK Kroměřížska ozdravné pobyty víkendové na jaře a na podzim v tuzemsku a v červnu v Chorvatsku na Rabu i pro rodinné

příslušníky, Dětský den, sportovní akce, výlety, návštěvy termálních lázní a koupališť, návštěvy divadel, aj. Svou činnost pravidelně prezentuje na výstavě k „Měsíci pro neziskový sektor“ v knihovně Kroměřížska. V roce 2001 zasadili zástupci KDK v Podzámecké zahradě Strom tisíciletí, lípu malolistou, s tabulkou, na které stojí: „**Ať míza tohoto stromu po staletí představuje mízu nejceněnější, krev, kterou obětují dárči krve okresu pro své spoluobčany**“.

Adolf Kalabus, zakládající člen a čestný předseda KDK Kroměřížska

NÁŠ HOST

ING. LÍVIA KLAUSOVÁ, CSC.

Pozvání k rozhovoru tentokrát přijala naše první dáma, manželka prezidenta České republiky **Ing. Lívia Klausová, CSC.** a ochotně odpověděla na naše tentokrát poněkud upravené tradiční otázky.

Otázka: Vážená paní Klausová, můžete se nám trochu představit?

Odpověď: Narodila jsem se v Bratislavě a pocházím z pěti dětí. Vystudovala jsem Vysokou školu ekonomickou, obor zahraniční obchod a poté krátce pracovala v PZO Centrotex. V letech 1967 - 1993 jsem působila v Ekonomickém ústavu Československé akademie věd jako odborná a později vědecká pracovníce. Zabývala jsem se především problematikou mezinárodních financí a mezinárodních měnových institucí. V letech 1994 - 2000 jsem byla výkonnou tajemnicí České společnosti ekonomické. Působila jsem ve třech dozorcích radách. Již více než 10 let jsem patronkou Nadace pro transplantaci kostní dřeně a spolu se svým mužem jsem založila Nadační fond manželů Lívie a Václava Klausových, který se věnuje hlavně vzdělávání. Aktivně hovořím rusky, francouzsky a anglicky, mám ráda výtvarné umění, hudbu, balet, tvorbu interiérů a zahrad. S Václavem Klausem jsem se seznámila na fakultě, máme spolu dva syny a také již pět vnoučat. Syn Václav je ředitelem soukromého gymnázia v Praze a syn Jan je finančním analytikem.

Otázka: Jste manželka prezidenta republiky. Jaké to je být manželkou hlavy státu?

Odpověď: Být manželkou prezidenta je práce na plný úvazek. Mnoho aktivit, které se připravují a organizují v Kanceláři prezidenta republiky, se mnou úzce souvisí. Minimálně tím, že jsem přítomna těmto akcím a že se na jejich přípravě aktivně podílím. Kromě toho mám vlastní aktivity související s rolí manželky prezidenta.

Otázka: Co je pro Vás na roli manželky prezidenta republiky nejpříjemnější?

Odpověď: Setkávání s lidmi. V roli manželky prezidenta potkávám mno-

ho lidí. To, že se mnou hovoří, že mi sdělují své příjemné i smutné příběhy nebo mi chtějí alespoň podat ruku, to je velmi pěkný pocit. Teší mě to a dává mi to energii. Radost mi také dělají květiny, které dostávám.

Otázka: Co považujete ve své dosavadní práci za největší úspěch?

Odpověď: V prvních letech v roli manželky prezidenta jsem se věnovala zámku v Lánech a to nejen interiéru. Mým přáním bylo, aby tento dům, kde pobýval náš první prezident T. G. Masaryk, umístěný v krásné přírodě, znovu ožil. Myslím, že se to daří. Každoročně se zde konají setkání manželek velvyslanců pracujících v České republice i manželek našich velvyslanců působících v zahraničí. Lány navštívili někteří z evropských prezidentů, letos se zde konalo společné setkání čtyř prezidentů tzv. Víšegrádské skupiny. Z proměny Lán mám velkou radost.

Otázka: Jaký je Váš vztah k aktivitám Českého červeného kříže? Co Vás z jeho činnosti nejvíce zajímá?

Odpověď: Každoročně se setkávám s těmi, kteří byli odměněni Českým červeným křížem za mnohonásobné bezpříspěvkové dárcovství krve. Přes veškeré pokroky moderní medicíny je lidská krev stále nenahraditelná. A díky dárcům krve se mnoho lidí opět uzdravuje a vrací do života. Naším společným každoročním setkáváním na Pražském hradě bych ráda zdůraznila význam jejich daru.

Otázky kladl: Mgr. Josef Svejnoha

CO PŘEDCHÁZELO NAŠÍ CESTĚ NA EVROPSKOU SOUTĚŽ V PRVNÍ POMOCI

Je to právě osm měsíců, kdy se naše šestičlenné družstvo Humanitární jednotky ČČK zúčastnilo **Evropské soutěže v poskytování první pomoci (FACE)**, která proběhla v polovině června 2006 v italském městečku Assissi. Tato soutěž pro nás byla neuvěřitelným zážitkem, přinesla nám mnoho nových zkušeností a poznatků a byla nám opravdu sladkou odměnou nejen za několikaměsíční intenzivní přípravu, ale i za mnohaletou práci v organizaci Červeného kříže.

Jak to vše ale vlastně začalo? V průběhu předloňského roku proběhla krajská soutěž, jejíž výhrou jsme se probojovali do národního kola soutěže Humanitárních jednotek ČČK v poskytování první pomoci na Svatém Kameni. Vítězství v této soutěži pro nás bylo prvofadým a velice výtouženým cílem. Pokud by se nám podařilo zvítězit, otevřela by se nám cesta k jakési vysněné „Mekce“ všech, kdo mají co do činění se soutěžením v poskytování první pomoci, tedy i k účasti na mezinárodní soutěži. Podařilo se!

FACE (neboli First Aid Convention in Europe) se koná již od roku 1987 a účastní se jí nejrůznější evropské státy. Česká republika se jí pravidelně zúčastňuje od roku 1990. V posledních letech se FACE pomalu mění a nejde již totiž o soutěž jako takovou, ale spíše o „setkání národů“, setkání lidí se stejnými zájmy, jejímž cílem je výměna názorů, poznatků a zkušeností a získání nových přátel.

Ráda bych zde zodpověděla zatím nevyřešené - „Kdo jsme a jak jsme se k této činnosti vlastně dostali?“ V družstvu je nás šest: čtyři dívky - **Veronika Kvasničková** (kapitánka družstva), **Veronika Péková** (zástupce kapitána), **Adéla Kudrnová** a **Hana Chvojková** a dva chlápci - **Štěpán Šembera** a **Patrik Altrichter**. V ČČK působíme již velmi dlouho (mnozí již od druhého stupně základní školy) a stejně dlouho se účastníme různých soutěží. Našími největšími úspěchy bylo dosažení 2. místa na republikové soutěži

Hlídek mladých zdravotníků v roce 1999 a o rok později dokonce vítězství v této soutěži. Poté jsme se však dostali do vyšší věkové kategorie a naše úspěchy se počaly ztenčovat. Ráda bych podotkla, že v roce 2003 se podařilo zvítězit v republikovém kole zdravotnických družstev Humanitárních jednotek ČČK a postoupit na FACE našim starším kamarádům, rovněž z **OS ČČK Chrudim**, se kterými od počátku trénujeme. V roce 2004 jsme v republikovém kole obsadili 2. místo a v roce 2005 jsme dosáhli onoho, již zmíněného, vítězství.

Assissi

Otevřela se nám tím cestou na evropskou soutěž. Stál před námi úkol reprezentovat ČR mezi velice důstojnou konkurencí 25 předních evropských států, ale i hostů z celého světa. S úsměvem řečeno - úkol „nepříliš lehký“. V průběhu celého půlroku jsme prošli několika semináři a školeními pod vedením lékařů z oddělení urgentní medicíny pražských nemocnic a instruktorů první pomoci, dále i různými modelovými situacemi v anglickém jazyce, ve kterém probíhala celá soutěž. Vynikající přípravou nám také bylo pozvání na mezinárodní soutěž profesionálních zdravotnických záchranných služeb Rallye Rejvíz.

Nutné je však také zmínit mnoho organizačních povinností, které na nás čekaly, jako např. obstarávání společných pracovních uniforem, společenského oblečení, dostatku kvalitního materiálu, celkového vybavení a dopravy. Toto

všechno bychom ale nebyli schopni zajistit a proto bych touto cestou opravdu velice ráda poděkovala našim sponzorům, kteří nám svoji finanční a materiální pomocí umožnili účast na této soutěži. Zmíním zde alespoň některé: Elektrárna Opatovice, a. s., VCES a. s., MOIRA.CZ, a. s., P-BOAT, s. r. o., HUDYsport, a. s., Perla a. s. Ustí nad Orlicí, Stapro, s. r. o. Highway Design, Kooperativa, pojišťovna a. s., Pohřební služba Trejbal. Pomohla také dotace od Města Chrudimi, Pardubického kraje a Úřadu ČČK Praha. V neposlední řadě finanční a věcná pomoc od manželů Pékových, MUDr. Kudrnové a mnoha dalších.

Vlastní evropská soutěž pro nás byla opravdu zážitkem a zkušeností. V celém týdenním programu se nás Italský červený kříž snažil seznámit s místním regionem a jeho kulturou, čekal nás také průvod městem spojený se slavnostním zahájením, kde přední osobnosti světové organizace Červeného kříže představily prvotní hodnoty, které tato organizace sleduje.

Samotná soutěž probíhala celý den, měli jsme před sebou několikakilometrovou trasu po městečku Assissi, kde na nás čekalo téměř 30 stánovišť, z toho přibližně polovina soutěžních. První pomoc jsme poskytovali jak jednotlivě, tak i v simulovaném hromadném neštěstí ve spolupráci s holandským družstvem, které nám bylo přiděleno. Snažili jsme se uplatňovat moderní způsoby pomoci zraněným či jinak postiženým lidem a domnívám se, že jsme postupovali velice dobře. Sami jsme byli s námi odvedenou prací spokojeni. Podařilo se nám využít získané vědomosti a naše týmová práce se zdokonalila. Celkově jsme se umístili na velmi slušné 15. pozici.

Závěrem snad už jen zbývá doplnit obrovské poděkování všem, kteří nám pomáhali. Počínaje našimi rodiči, kolegy a kamarády, kteří nám předávali své zkušenosti, a dále instruktory výuky první pomoci, profesionálními lékaři, sponzory a mnoha dalšími. Děkujeme a doufáme, že jsme jejich důvěru a očekávání nezklamali, a že všichni viděli kus práce, který jsme odvedli.

*Hana Chvojková,
členka družstva OS ČČK Chrudim*

Lékaři doma praskne vodovod. Přijde instalatér, za chvíli je s prací hotov a účtuje si dva tisíce korun. Doktor se rozčiluje, že si tolik nevydělává jako lékař. Instalatér ho uklidňuje: „Já jsem si také tolik nevydělával, když jsem byl lékař!“

PALESTINSKÝ ČERVENÝ PŮLMĚSÍC

Palestinský ČP je národní humanitární organizace poskytující řadu zdravotnických, humanitárních, sociálních a jiných služeb pro palestinský lid v celé oblasti Blízkého Východu.

Byl založen v roce 1968 a o rok později získal od Palestinské národní rady mandát na poskytování zdravotních a sociálních služeb pro Palestince žijící na palestinském území i mimo něj. V současné době aktivně působí i v Libanonu, Sýrii, Egyptě, Iráku a v některých dalších zemích. Do loňského roku

měl Palestinský ČP v rámci Hnutí ČK a ČP statut pozorovatele, od června 2006 je oficiálním členem MF ČK a ČP a byl uznán i MV ČK. Organizace má 30 spolků sídlících ve Východním Jeruzalému, pásmu Gazy, na západním břehu Jordánu a ve výše uváděných zemích. Hlavními aktivitami Palestinského ČP jsou provoz rychlé záchranné služby, aktivity připravenosti na katastrofy, primární zdravotní péče a sociální služby.

Rychlou záchrannou službu provozuje Palestinský ČP od roku 1996. Provozuje 13 ústředních a 19 oblastních záchranných stanic a dále 22 mobilních stanic s celkem více než 300 za-

městnanci. Pořádá řadu školení a cvičení pro zaměstnance i dobrovolníky. Krizový management se zaměřuje na aktivity okamžité pomoci při jakémkoliv katastrofě, výstavbu a provoz nouzových ubytoven, ochranu rychlé záchranné služby při výjezdech, provoz polních nemocnic, na výstavbu a provoz vodáren a hygienických zařízení.

V rámci primární a sekundární zdravotnické pomoci provozuje Palestinský ČP 50 zdravotnických center, v nichž ošetřují především matky s dětmi. Zdravotní centra se starají i o zdravotní výchovu v dané oblasti, pořádají různé zdravotní aktivity pro děti, mladé matky a seniory.

Linda Sochorová, zahraniční úsek Úřadu ČČK

VÝROČÍ ČÍSLA – ČEŠTÍ LÉKAŘI

STANISLAV KOSTLIVÝ (30. 10. 1877 - 7. 12. 1946)

Budoucí významný chirurg se narodil ve Vídni, kde také vystudoval medicínu. Zpočátku pracoval na chirurgickém oddělení vídeňské všeobecné nemocnice. V roce 1905 přešel do Prahy jako asistent na chirurgickou kliniku profesora Otakara Kukuly. O čtyři roky později se stal primářem chirurgického oddělení v Třebíči, v roce 1912 získal vědeckou hodnost docenta pro první pomoc a následky úrazů na České vysoké škole technické v Brně.

Po vzniku Československé republiky v roce 1919 odešel již jako řádný profesor chirurgie na nově založenou Komenského uni-

verzitu do Bratislavy. Zde byl až do roku 1941 přednostou moderní chirurgické kliniky. Jeden rok zde byl dokonce rektorem univerzity, po tři roky zastával funkci prorektora. V roce 1941 se vrátil zpět do Prahy, kde o pět let později zemřel na plicní edém. Zvláštní pozornost ve své práci věnoval žaludeční a břišní chirurgii, cenné jsou i jeho práce zaměřené na operace srdce. Napsal více než 60 významných vědeckých prací. Letos si připomínáme, že uplyne 130 let od jeho narození.

(Zdroj: Velký lékařský slovník, 5. vydání, Maxdorf, Praha 2005)

UŽITEČNÉ VYNÁLEZY

AMBULANCE

První ambulance je spojena s rokem 1792 a se jménem osobního lékaře francouzského císaře Napoleona - **Jeana Dominique Larreye** (psali jsme o něm v Novinách ČK č. 3/2006). Larrey nebyl spokojen se způsobem, jakým se dopravovali ranění z bojiště, kdy je položili na vozík a táhli přes výmoly na cestách do zázemí.

Dal proto na vozík připevnit zvláštní pružiny, které zajistily pro raněné větší po-

hodlí a nechal zhotovit rovněž přístřešek, který chránil raněné před nepřízní počasí. Tento vynález se setkal se značným ohlaselem a tak již od roku 1796 měla francouzská armáda zvláštní jednotku, která byla vybavena 12 „létajícími ambulancemi“, které byly tažené koňmi.

První ambulance určená pro civilisty se objevila až po více než 80 letech. Objevila se až v roce 1878 tentokrát v Anglii v ulicích města Margate v hrabství Kent. Byl to vozík s jedním kolem, který byl tlačěn ručně. Až o pět let později se začala používat ambulance se čtyřmi koly na pneumatikách, opět tažená ještě koňmi.

A trvalo ještě dalších 12 let, než se objevila první automobilová ambulance. Psal se rok 1895 a dějištěm této události byla Paříž, kde byla předvedena první ambulance poháněná daimlerovým motorem. Francouzská armáda ji začala užívat o pět let později (v roce 1900). Téhož roku byla ve Francii zavedena i první motorizovaná ambulance určená pro civilisty.

ZNÁME PRAVIDLA SPOLEČENSKÉHO CHOVÁNÍ?

OBLÉKÁNÍ DO SPOLEČNOSTI - MUŽI

- Frak** je slavnostní večerní oblečení z lehké černé látky. Klopy saka jsou obvykle z hedvábného rypsu, kalhoty s lampasy bez záložek. Frak doplňuje vesta (opět z rypsu), motýlek, košile s vyztuženou náprsenkou, jednoduché manžety, perleťové knoflíčky, tvrdý límeček s ohnutými růžky, černé lakové boty, tenké jednobarevné ponožky. K fraku patří také černý plášť, cylindr, bílé glazé rukavice, bílý kapesník, případně bílá šála.
- Smoking** je večerní oblek z černého sukna. Sako může být jednořadové (pak je doplněno černou vestou) i dvouřadové, mívá hedvábné klopy a kapsičku na levé straně. Kalhoty jsou obvykle s jedním lampasem bez záložky. Doplnuje jej bílá měkká košile, černý motýlek, černé lakové boty, černé ponožky, bílý kapesník, měkký černý klobouk, bílá šála a tmavý nebo černý plášť. Smoking se používá k večerním příležitostem po 19. hodině - na recepce a slavnostní večere a bývá na pozvánkách uveden (cravatte noire, black tie).
- Jednořadový a dvouřadový pánský společenský oblek** bývá z tmavé látky (černá, tmavomodrá nebo hnědá) a obvykle je šitý na míru. Nosí se do divadla, na plesy, slavnostní příležitosti a návštěvy. Nosí se k němu bílá košile s tmavší kravatou. Ponožky i boty by měly být v barevném souladu s barvou obleku (k hnědému v hnědé barvě, k ostatním v černé barvě).

VÍTĚZNÝ PENZION HVĚZDA

Penzion pro seniory Hvězda v Praze 6, který vybudoval a provozuje Český červený kříž, získal v závěru roku 2006 prestižní ocenění - **1. místo** v kategorii „výstavba bytů v domech zvláštního určení“ - v soutěži **Nový domov 2006**, kterou již tradičně vyhlašuje Česká komora architektů pod záštitou Ministerstva pro místní rozvoj.

Výsledky soutěže byly vyhlášeny na

slavnostní vernisáži výstavy všech přihlášených projektů, která byla zahájena 5. prosince 2006 ve Veletržním paláci v Praze.

V hodnocení poroty se mj. uvádí: „... Dvoupodlažní bytový dům je navržen a postaven tak, aby se stal organickou součástí obydlené čtvrti s převažující vilovou zástavbou... Stavba působí kultivovaně i vesele zároveň... Celý koncept je důkazem, že i finančně re-

lativně úsporná investice může přinést architekturu na vysoké estetické i funkční úrovni...“.

I když se podle pravidel soutěže ve výsledcích neuvádí jména investorů, z vystavených fotografií je to všem návštěvníkům jasné - Červený kříž na třepetající se vlajce na stožáru budovy Pensionu pro seniory Hvězda je více než výmluvný.

Dr. Josef Konečný

„Pane doktore, přijďte rychle. Můj syn spolkl žiletku!“ - „Jen žádnou paniku. Hned jsem u vás. Udělal jste už něco?“ - „Ano, ohlíhl jsem se elektrickým strojkem“.

NAŠE DESATERO

PREVENCE DĚTSKÝCH ÚRAZŮ - 3. část

1. Z dosahu malých dětí by měly být odstraněny všechny látky, které mohou způsobit poleptání. Samozřejmě by měly být spolehlivé bezpečnostní uzávěry na lahvičkách se žiravinami.
2. V chladničce uchovávejte výhradně potraviny. Nikdy neukládejte chemikálie (léky, čistící prostředky, alkohol) v lahvičkách či obalech od jídla. Dítě je může zaměnit a vypít nebo sníst.
3. V dosahu dětí se nesmí nacházet žádné léky, chemikálie, prací prostředky.
4. Při nákupu chemikálií dávejte přednost výrobkům s bezpečnostním uzávěrem.
5. Nikdy nenechávejte jedovaté látky nebo rozbité sklo v odpadkovém koši - nevíte, kdy se děti rozhodnou jeho obsah prozkoumat.
6. Malé děti nepřesvědčujte, že léky chutnají jako bonbonky. Léky musí být vždy uzamčeny mimo dosah dětí. Nenechávejte nikdy léky na nočním stolku, ani je neužívejte před dětmi.
7. Z dosahu malých dětí by měly být odstraněny všechny drobné předměty, které lákají děti k tomu, aby si je vkládaly do úst.
8. Kupujte hračky určené pro příslušné stáří dítěte.
9. Nekupujte hračky, jež jsou konstruovány tak, že se mohou při manipulaci dítětem rozpadnout na drobné součástky.
10. Můžete si zakoupit pomůcku na měření velikosti součástek nebezpečných pro vdechnutí.

OKÉNKO SPRÁVNÉ VÝŽIVY

RAKYTNÍK ŘEŠETLÁKOVÝ

- je rozšířen v severní i střední Evropě, v západní Asii, na jižní Sibiři. K pěstování musíte mít samce a samice. Plody jsou drobné oválné žluté nebo oranžové peckovičky.
- keře s dlouhými trny a stříbřitými úzkými listy dorůstají výšky až 6 m, dožívají se až 100 let věku
- plody mají vysokou biologickou hodnotu s léčebnými i protinfekčními účinky. Mají mimořádně vysoký obsah vitamínu C (od 200 do 1.200 mg ve 100 g), dále vitamíny A, E a P, vitamíny skupiny B, cukry, třísloviny, silice a také až 9 % cenného oleje
- plody jsou mrazuvzdorné (např. na sibiřských zasněžených pláních září celou zimu)
- plody rakytníku lze dobře kuchyňsky upravovat i konzervovat na kompoty, marmelády, šťávy a sirupy; z listů a plodů nebo z kůry se vaří čaj; dá se vyrábět i olej
- rakytník odvozuje své latinské jméno od řeckého *hippos* (kůň) a *phaeos* (lesknoucí se) - tudíž „lesknoucí se kůň“. Říkalo se, že koně mají po rakytníku lesklou srst a člověk jasné oko.

„Pane doktore, před pěti lety jste mi poradil, že na revmatismus je nejlepší vyhybat se vlhkosti. A pomohlo mi to.“ - „Znamenitě! A co vás trápí teď?“ - „Nic. Jen jsem se chtěl zeptat, jestli se už můžu vykoupat?“

VÝROČÍ ČÍSLA - SVĚTOVÍ LÉKAŘI

PIETRO ANDREA MATTIOLI (1501 - 1578)

Významný italský lékař a botanik je veřejnosti známý především svým slavným herbářem, který byl od 16. století základní učebnicí na všech lékařských školách v celé Evropě. Narodil se v Sieně 13. března 1501 v rodině lékaře. Medicínu vystudoval v Benátkách a v Padově. Nejprve převzal ordinaci po svém otci v Sieně, ale brzy se stal lékařem italské šlechty v Římě. Své počáteční dílo věnoval léčení syfilidy. Po vyplenění Říma císařem Karlem V. uprchl do Tridenta, kde se v podhůří Alp začal věnovat sbírání léčivých rostlin.

V Tridentu působil jako lékař zdejšího biskupa. Mattioli se dostal v roce 1555 i do Čech, jako osobní lékař rodiny císaře Ferdinanda. Po-

býval v Praze a na zámku v Březnici. Ve spolupráci s českým vědcem Tadeášem Hájkem z Hájku a nakladatelem Jiřím Melantrichem vydal u nás v roce 1562 svůj slavný „Herbář“. Z Čech odešel Mattioli o osm let později do Tyrolska, kde se potřetí oženil a měl ještě tři děti. Zemřel v roce 1578 v Tridentu, kde se při cestě do Říma nakazil morem.

(Zdroj: *Velký lékařský slovník*, 5. vydání, Maxdorf, Praha. 2005)

OSOBNOSTI ČERVENÉHO KŘÍŽE

MURIEL PAGETOVÁ (1876 - 1938)

Významná britská charitativní pracovnice se ve 21 letech vdala za Richarda Pageta, mladého advokáta, vynálezce a hudebníka. Do roku 1914 se jim narodily čtyři děti a lady Muriel se věnovala převážně rodině.

První světová válka přinesla výraznou změnu. Lady Muriel Pagetová se stala tajemnicí Výboru pro britsko-ruskou nemocnici, kterou pomáhala zřídit v letech 1916-1917 v Petrohradě nedaleko rusko-německé frontové linie. V Kyjevě se seznámila s Tomášem Garrigue Masarykem a spolu s ním se přes Moskvu, Sibiř, Japonsko a USA vrátila do Evropy. V únoru 1919 ji Dr. Alice Masaryková požádala o spolupráci při distribuci pomoci Červené-

ho kříže na Slovensko. Lady Muriel Pagetová se postavila do čela 40-členné mise vypravené z Velké Británie, která zřídila infekční nemocnici v Turzovce, 16 dětských zdravotnických stanic, několik dětských domovů, více než 100 stravoven pro děti, mobilní jednotku pro očkování i dětskou nemocnici v Bytčici a dětskou kliniku v Žilině. Její mise rovněž distribuovala šatstvo, léky a potraviny na Slovensku i Zakarpatské Ukrajině.

Kromě tříleté pomoci Slovensku (1919 - 1922) organizovala Lady Muriel Pagetová pomoc také na Krym, do pobaltských zemí, do Polska a do Rumunska. Až do své smrti pomáhala také britským vysídlencům z Ruska.

PTALI JSTE SE ...

Otázka: Velmi často se mi dělají na různých místech těla **modřiny**, stačí, že se jen trochu uduhám. Dá se s tím něco dělat?

Hana V., České Budějovice

Odpověď: Modřiny jsou vlastně drobné výrony krve pod kůží. I pro krev platí, jako pro každou jinou tekutinu, že stéká dolů a hromadí se v níže položeném místě. Z toho vyplývá, že tu část těla, kde by mohla případně vzniknout modřina, byste měli mít zvednutou co nejvýše. Máteli po ruce led, je dobré jej na postižené místo okamžitě přiložit. Když kůže zchladne, led sejměte a po 15 minutách jej přiložte znovu. Ochlazování totiž stahuje cévy a díky tomu do postiženého místa proudí méně krve. Chlad také zmenšuje otok a mírní bolest. Nezapomínejte při ochlazování na přestávky, aby kůže měla čas vždy získat přirozenou teplotu.

Jestliže vás trápí modřiny častěji, máte asi ve stravě málo vitamínu C. Ten se totiž podílí na tvorbě ochranné kolagenové vrstvy na stěnách kožních cév. Cévy obličej, rukou a chodidel mají tenčí kolagenovou blánu než třeba cévy na

stehně, proto na těchto místech mají modřiny tmavší odstín.

Může se vám stát také to, že vám modřiny naskočí až třeba den nebo dva dny poté, co jste provozovali nějaký sport. Je to způsobeno tím, že tělesná cvičení mohou poškodit drobné cévky a z některých prozákne krev tak pomalu, že se modřiny objeví až další den. Takového modřiny však zase dříve zmizí, když na ně hned přiložíte teplý obklad.

(Využity informace z časopisu *Vlasta*)

PROJEV SPISOVATELŮ K MÍRU ČERVENÉHO KŘÍŽE V ROCE 1928

Ani v bohaté historii Československého červeného kříže nebývá tak častým zvykem, aby se najednou veřejně v jeho prospěch vyslovalo pět známých českých spisovatelů - **Alois Jirásek, Antal Stašek, Viktor Dyk, Jaroslav Kvapil, Josef Svatopluk Machar.** Stalo se tak v roce **1928** a název jejich provolání, které bylo zveřejněno v tehdejší celostátní tisku byl: „**Projev spisovatelů k Míru Červeného kříže a ke vzpomínce na mrtvé v roce 1928**“. Stojí jistě za zmínku připomenout si jeho celé znění:

„Desáté jaro české svobody, vykoupené krví tisíců a láskou milionů, připomíná nám opět Červený kříž, že pod symbolem kříže, na němž

podle zbožné víry zvítězila láska k člověku, třeba se zamyslí nad sebou samým, nad dneškem a nad budoucností. V polední hodinu toho dne, kdy se zmlklé zvony nanovo rozhlaholí k svátku vzkříšení, pokloňme se mlčky svatě památce těch, kdož odešli, aby tu národ zůstal, a zamyslemež se nad tím, zda jsme byli a zda jsme dnes hodni jejich památky. Pokloňmež se jí v pospolitém míru se slibem, že ji hodni budeme! Čeští spisovatelé, z těch, kdož za hrůz válečných hleděli svým slovem zburcovati českou malomyslnost a povzbuditi srdce polekaná, posílají v desáté jaro české svobody Červenému kříži svůj pozdrav a všemu národu vzkaz: Milujme se!“

POSLEDNÍ ETAPA REKONSTRUKCE NEMOCNICE V BĚLEHRADĚ DOKONČENA

Dne 14. prosince 2006 byla slavnostně otevřena poslední část - lůžkové oddělení a ambulance - zrekonstruovaného pavilonu urologie nemocnice KBC Dr. Dragiša Mišović - Dedinje v Bělehradě v Srbsku.

Úspěšně tak byl završen dlouhodobý humanitární projekt, který - troufám si tvrdit - nebyl dosud v novodobé historii ČČK realizován. Jeho obtížnost nespočívala jen v objemu investovaných finančních prostředků (**51,6 mil. Kč**),

ale především ve složitosti projednávání a pro-sazování projektu na české i srbské straně.

Jednalo se o vládní humanitární pomoc a Český červený kříž v ní plnil funkci realizačního koordinátora. Výběr ČČK nebyl náhodný. Vláda ČR rozhodovala o pomoci v době, kdy na země bývalé Jugoslávie bylo uvaleno mezinárodní embargo. Téměř veškeré oficiální kontakty byly přerušeny, do ani ze země nebylo možno nic dovážet ani vyvážet. Do Bělehradu nebylo možné ani poslat peníze běžným bankovním převodem. Proto zcela logicky vláda ČR určila Český červený kříž jako realizačního koordinátora této mezinárodní humanitární pomoci.

Pod poněkud kostrbatým názvem „realizační koordinátor“ se skrývá pouze to, že ČČK měl na starost prakticky všechno. Především ovšem za všechno nesl odpovědnost - za výběr správných spolupracujících subjektů na české i srbské straně, za smlouvy s českými i srbskými dodavateli, za rozpočty v korunách, eurech i dinárech, za termíny, za průběh realizace, za kontrolu dodržování českých i srbských zákonů, za vyúčtování použitých finančních prostředků, atd. atd. Opravdu toho bylo velice málo, za co ČČK nenesl přímou odpovědnost.

Jako vedoucí tohoto projektu mohu říci, že jsem mnohokrát měl chuť se vším praštit, od projektu odstoupit a věnovat se v rámci ČČK jiné činnosti, která bude více viditelná, tudíž vděčná a lépe oceněna. Vždycky jsem si ale vzpomněl na pacienty dialýzy, kteří - oddělení pouze igelitovou zástěnou od zcela zničeného zbytku budovy - tráví na nemocničním lůžku nekonečné hodiny čekáním na vyčištěnou krev a na primáře urologie, který nám vařil čaj ponorným vařičem z jediné funkční zásuvky v jeho kanceláři, která byla ke zdi přilepena leukoplasty. V budově se netopilo, nefungovala kanalizace, voda byla pou-

„ČLOVĚK ČLOVĚKU BY MĚL POMÁHAT“ V PRACHATICÍCH

Právě tak se jmenuje projekt, který na OS ČČK Prachatice připravila **Růžena Kolková, DIS.** Jedná se o projekt věnovaný výuce první pomoci pro děti ve věku od 5 let (zaměřený na mateřské a základní školy) a pro dospělé bez omezení věku.

Lektor Českého červeného kříže dochází opakovaně do školních tříd (3x během každého školního roku). Pro děti v mateřských školách je výuka založena především na preventivních opatřeních a základy první pomoci jsou doplňkovou částí. Na základních školách je při výuce první pomoci využívána powerpointová prezentace. Také při výuce dospělých je využíván počítačový program a samozřejmě se klade důraz na praktické procvičování dovedností v poskytování první pomoci.

Pro propagaci projektu „Člověk člověku by měl pomáhat“ vydal OS ČČK Prachatice vkusnou skládačku, která byla distribuována především do mateřských a základních škol v celém regionu Prachatice.

(zleva) Dr. Josef Konečný (vedoucí projektu), Ivan Jestřába (velvyslanec ČR v Srbsku), Nevena Karanović (státní tajemnice Ministerstva zdravotnictví Srbska), prim. MUDr. Antič (ředitel nemocnice)

Zrekonstruovaný pavilon urologie nemocnice v Bělehradě

ze studená. Tyto zážitky mi nedovolily vzdát to a dávaly mi sílu pokračovat.

Jsem velmi rád a považuji to za velký úspěch ČČK i za své osobní vítězství, že jsem se dne 14. prosince 2006 za účasti Jeho Excelence velvyslance ČR v Bělehradě pana **Ivana Jestřába**, státní tajemnice Ministerstva zdravotnictví Srbska paní **Neveny Karanović**, ředitele nemocnice **prim. MUDr. Antiče** a řady čestných hostů mohl zúčastnit slavnostního předání poslední části dnes již kompletně stavebně zrekonstruovaného pavilonu urologie. **Myslím, že Český červený kříž potvrdil svoji nezastupitelnou roli v podobných mezinárodních projektech a zanechal v Bělehradě skutečně hmatatelnou a trvalou připomínku svého působení.** Každý pacient, který bude v příštích letech vcházet do budovy urologie, si na mosazné tabulce přečte, že pomoc, kterou poskytla vláda České republiky, úspěšně realizoval Český červený kříž.

Dr. Josef Konečný,
vedoucí projektu

„Hrozná chuť! Ten lék je vážně odporný,“
stěžuje si pacient sestře v nemocnici.
- „To není lék, to je váš oběd,“ odvětila sestra.

ORGÁNY MEZINÁRODNÍHO HNUTÍ ČERVENÉHO KŘÍŽE A ČERVENÉHO PŮLMĚSÍCE - 1. díl

V tomto díle si všimneme vrcholných orgánů Mezinárodního hnutí ČK a ČP, a to **Mezinárodní konference ČK a ČP, Rady delegátů ČK a ČP a Stálé komise ČK a ČP.**

Mezinárodní konference (MK) Červeného kříže a Červeného půlměsíce (do r. 1986 nazývaná jen „Červeného kříže“) je **nejvyšším orgánem Mezinárodního hnutí ČK a ČP.** Je tvořena delegacemi Mezinárodního výboru ČK, jednotlivých národních společností, Mezinárodní federace ČK a ČP a ovšem i vládními delegacemi zemí - smluvních stran Ženevských úmluv. V tomto nejvyšším tělese se tedy setkávají **zástupci Hnutí** jako takového a oficiální **delegace států.** Tato skutečnost provází Hnutí již od jeho ustavující Mezinárodní konference v říjnu 1863. Právě z účasti států - dle Statutu Hnutí „*vykonávajících tak svou odpovědnost z Ženevských úmluv a podporujících veškerou činnost Hnutí*“ - na jednání konferencí vyplývá mandát, který je jednotlivým složkám Hnutí svěřen **mezinárodním společenstvím** (je definován ve *Statutu Hnutí* a plyne dále též z mezinárodního práva - humanitárního, uprchlíckého a práva lidských práv), projevuje se zde **specifická povaha Hnutí ČK a ČP,** jako asociace mající prvky *mezivládních organizací* (rozhodovací pravomoc států na konferencích či schvalování zásadních dokumentů - statutů - Hnutí, MV ČK i MF ČK a ČP též státy, apod.), současně je však **neutrální** a na vládách **nezávislé** (což jsou typické prvky organizací nevládních).

Účast států je nezbytností pro to, aby např. návrhy nových mezinárodních smluv v oblasti MHP či ochrany práv člověka, předcházení či zmírňování následků globálních nebezpečí (epidemie infekčních nemocí - TBC, malárie či AIDS - přírodní či antropogenní katastrofy a mnohé další), válek a de facto veškeré podstatné aktivity složek Hnutí mohly být **účinně realizovány,** neboť bez „vtažení“ států do přípravy příslušných dokumentů by jejich realizace byla prakticky vyloučena - to už poznal H. Dunant v období předcházejícím ustavující konferenci. Je nutno zmínit, jak je zajištěno, že Hnutí si opravdu zachová svou **nezávislost, neutralitu a nestrannost.** Zmíníme zde tři záruky: tou prvou je, že po dobu konference musí všechny delegace, tedy i vládní, zachovávat *Základní principy ČK a ČP,* jejichž slavnostní prezentací je každá konference zahajována - nemůže tedy být předložen žádný návrh, který by byl s nimi v rozporu. Druhou

zárukou je *zákaz majorizace* - každá rezoluce musí dosáhnout jednak předepsaného celkového kvóra (obvykle polovina z hlasujících plus jedna, v případech změn Statutu pak dvě třetiny z hlasujících), současně se však pro musí vyslovit alespoň jedna třetina ze všech složek Hnutí ČK a ČP i jedna třetina ze všech států - účastníků Ženevských úmluv. A konečně, pokud jde o Statut MV ČK a MF ČK a ČP, konference s ním vyslovuje souhlas, aniž by jej však mohla modifikovat.

Mezinárodní konference se schází jednou za čtyři roky (zpočátku nebyl tento interval vůbec definován) - nejsou-li vážné důvody pro interval jiný; na svém závěru se vždy usnáší o místě a datu konání konference následující. Stálá komise ČK a ČP může však ze závažných důvodů datum a místo konference změnit - z blízké minulosti uveďme např., že XXVI. MK měla původně proběhnout r. 1990 v Kolumbii, což však vzhledem k tamní situaci nebylo možné a proběhla tedy r. 1995 v Ženevě. Naopak poslední - XXIX. MK - se konala v Ženevě r. 2006 namísto 2007, a to kvůli nutné= úpravě Statutu Hnutí v souvislosti s přijetím znaku červeného krystalu. Místa a roky konání všech mezinárodních konferencí najde čtenář např. v publikaci J. Švejnohy *Červený kříž a Červený půlměsíc,* letos již potřetí vydané Úřadem ČČK. S městy, v nichž se mezinárodní konference konaly, se můžeme seznámit např. v seriálu *Novin ČK* (č. 1/2000 - č. 1/2003).

Konference přijímají **rezoluce.** Adresovány bývají jednotlivým složkám Hnutí, státům či mezinárodním organizacím a mají povahu *rozhodnutí, doporučení* nebo *prohlášení.* Rozhodnutí jsou pro složky Hnutí vždy **závazná.** Jaký je jejich význam pro státy? Představují **závazek států učiněný na mezinárodním fóru** a jsou-li přijaty konsenzem (což je „pravidlem“ až na jen několik výjimek), můžeme je pokládat za projev praxe států, za výklad norem mezinárodního práva. I v tom spočívá jejich důležitost. Mnohé rezoluce bývají také *vtělovány do rezolucí OSN* (významné rezoluce prakticky každé Mezinárodní konference). Od XXVII. Mezinárodní konference v r. 1999 předkládají státy tzv. **Závazky,** v nichž se dobrovolně zavazují ke konkrétním činnostem podporujícím činnost Hnutí (např. v r. 2003 se vlády zemí EU a kandidátů zavázaly zařadit do výuky na školách principy MHP). S dalšími orgány Hnutí na mezinárodní úrovni se seznámíme v příštím díle.

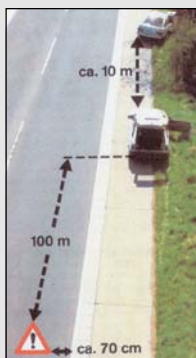
RNDr. Marek Jukl, Ph. D., prezident ČČK

PRVNÍ POMOC

ZAJIŠTĚNÍ BEZPEČNOSTI NA MÍSTĚ DOPRAVNÍ NEHODY

- zastavíme své vozidlo při pravém okraji vozovky na přehledném a bezpečném místě ve vzdálenosti min. 10 m od havarovaných vozidel
- zajistíme opuštění vlastního vozidla všemi spolucestujícími z důvodu jejich možného ohrožení
- rozsvítíme výstražná světla
- umístíme výstražný trojúhelník do vzdálenosti nejméně 50 m (na dálnici 100 m) od nehody, asi 70 cm od pravého okraje vozovky směrem do vozovky
- máme-li přenosný hasicí přístroj, vezmeme jej k havarovanému vozidlu a připravíme jej k použití
- vypneme zapalování v havarovaném vozidle (případně odpojíme baterii)
- zajistíme havarované vozidlo proti pohybu (ruční brzdou, zařazením rychlosti)
- poraněné z vozidel vyprošťujeme pouze v případech:
  - pokud hrozí další nebezpečí, které může způsobit zhoršení stávajícího poranění,
  - pokud ve stávající poloze nemůžeme dostatečně poraněného ošetřit,
  - pokud poloha těla zraněného brání poskytnutí pomoci dalším postíženým
- včas věnujeme pozornost dalšímu nebezpečí, např. vytékajícímu benzínu, počínajícímu požáru vozidla, nepřehlednému místu nehody, které hrozí havárií dalších vozidel.

(Zdravotnický instruktor ČČK, Praha, 2006)

RADA PRO VÁS ...

SNÍŽENÍ NÁKLADŮ NA TOPENÍ

- investujte včas prostředky do revize a vyčištění zaneseného komína, kotle nebo hořáku - to vše zvyšuje spotřebu
- kotel starší 15 let už nemůže být úsporný, vyměňte jej
- nevětrejte dlouho, ale krátce a důsledně - maximum je 5 minut. Vypněte na tuto dobu topení.
- investujte do utěsnění oken a dveří. Vždy po topné sezóně jej překontrolujte a v případě potřeby poopravte
- pro správnou funkci radiátorů je nutné je odvědušnit
- po setmění zatáhněte žaluzie nebo závěsy - je to stejné, jako když přes sebe přehodíte přikrývku - byt si vytvoří vlastní teplo a neochlazuje se okenními skly
- před radiátory nikdy nedávejte nábytek, nezakrývejte je závěsy, nepoužívejte je jako sušák na prádlo - právě díky tomu lze ztratit až 1/4 tepla.

VÍTE, ŽE ...

PROSTATA

- prostata (předstojná žláza) je žláza tvaru a velikosti kaštanu (asi 3 x 2 cm), váží asi 20 g a je uložena pod močovým měchýřem a konečníkem u mužů
  - prostatou prochází první úsek močové trubice
  - působením hormonů během puberty se prostata začíná zvětšovat a kolem 20. roku věku dosáhne své normální velikosti

V porodnici vykřikuje uzašlý otec: „No tohle! Dvočata!“ - „Ne, jenom jeden,“ uklidňuje ho sestra.
„A příště přijdte strážlivý!“

RYDAŘENÝ PODZIM PRO DĚTI

Nemocné děti mají život vždy o něco těžší. Český červený kříž se jim proto snaží pomoci prostřednictvím svých rekondičních pobytů, zlepšit jejich zdravotní stav i nabídnout odpočinek a načerpání sil. Ne vždy ale mohou děti vyrazit na takový pobyt v létě a tak se **OS ČČK Hradec Králové** rozhodl uspořádat pro zdravotně oslabené děti rekondiční pobyt i na podzim, kdy je nejvyšší čas připravit organismus na zimu.

Vydařený podzim nám nahrál do karet a téměř 120 dětí tak mohlo využít této jedinečné nabídky v klidném a čistém prostředí Krkonoš na horské chatě Kara. Přípraveny pro ně byly nejrůznější aktivity - cvičení, výlety do okolí, pro poučení i něco málo ze základů první pomoci a díky majitelům horské chaty se podařilo domluvit i hipoterapie, tedy léčba pomocí koní. Za to a za výbornou kuchyni **manželům Hartmanovým** patří náš dík, stejně všem základním školám na Hradecku, které s pochopením uvolnily na rekondiční pobyt své žáky z vyučování.

Mgr. Helena Vránová,

hlavní vedoucí rekondičního pobytu

BYLI JSME NA MYSLIVNĚ

Díky **OS ČČK Brno-venkov** jsme se mohli zúčastnit rekondičního pobytu pro seniory - členy ČČK s diagnózou „Onemocnění pohybového aparátu“.

Krásné prostředí Vysočiny, perfektní rehabilitace - koupele i masáže - a neobvykle ochotná obsluha, nás příjemně překvapily. Program byl zcela dobrovolný a tak jsme všichni využili krásného počasí k vycházkám malebným podzimním lesem. Po chumelenici prvního letošního sněhu jsme se věnovali výuce první pomoci a seznámení s humanitárním právem. Za poučné a obsáhlé přednášky, spojené s názorným předvedením, které nám pomůže v naší práci s dětmi, děkujeme předsedkyni **OS ČČK Brno-venkov** paní **Jiřině Pilové**. Dále jsme se zájmem vyslechli podnětnou přednášku o zdravé výživě a zdravém způsobu života od paní **Blanky Humpolcové**. Každé ráno jsme plně cvičili při hudbě a večer si zazpívali.

Děkujeme zejména paní ředitelce Úřadu pořádatelce **OS ČČK Ludmile Mládkové** za to, že tento pobyt vybrala a zajistila a postarala se o nás. Děkujeme všem pracovníkům hotelu Myslivna za výbornou domácí stravu a obětavou péči o nás. Odpočali jsme si aktivně, takže naše bolavé klouby si určitě polepšily.

Helena Špondrová,
předsedkyně MS ČČK Blučina

DĚTI JIŽ UMÍ POMÁHAT

„Nikdo zlý není štasten!“ (D. Iuvenalis)

A tak, nebudme na sebe zlí, naučme se pomáhat si navzájem - samozřejmě, jako dýcháme, jíme - zvláště pak zraněným. Žáci **Mateřské školy, Základní školy a Praktické školy Jindřichův Hradec** už o tom vědí více. Absolvovali totiž v květnu 2006 a Gobelínka Jindřichův Hradec v listopadu minulého roku základní školení o úkonech zachraňujících život včetně resuscitace. Někteří z nich již zachránili v praxi svého kamaráda před utonutím a oživilo ho umělým dýcháním (**Petr Tyl a Roman Ferenci** - 7. třída, **Petr Hartmann** - 5. třída).

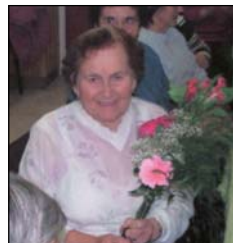
Tímto zároveň děkuji zdravotníkům-juniorům ČČK Jindřichův Hradec **Fioně Valerie Cuce, Martinu Schönbauerovi, Martinu Jasanskému a Lukáši Rejtharovi**, kteří pod vedením paní ředitelky Úřadu OS ČČK Jindřichův Hradec **Zdenky Hanzalové** provedli výborné proškolení u téměř **200** žáků školy. Ti už se nyní nebojí a umí pomoci! Listopadové proškolení bylo navíc pro děti zajímavé tím, že jim byla v závěru promítnuta akce ze Světového dne ČČK 2006 pod názvem „**Pomoz - pomoc!**“. Žáci zde jasně poutavou formou viděli, že ti, co prošli alespoň základním školením první pomoci, dokázali zachraňovat bez problémů, uměli a nebáli se zavolat zdravotnickou záchrannou službu, policii nebo hasiče. Poděkování patří také sponzorům školy, kteří přispěli v rámci Sdružení rodičů a přátel dětí a školy (SRPDŠ) žákům 5. ročníku na plavání zdarma pro roky 2006-2007, dále na hrací koutek a dárky k Vánocům. Domnívám se, že si handicapované, ale snaživé děti této školy pomoci a dary těchto schopných sponzorů zaslouží.

Chtěla bych vyjádřit za naše žáky poděkování **OS ČČK Jindřichův Hradec**, zvláště pak paní ředitelce **Zdenky Hanzalové**, za výbornou spolupráci a vedení zdravotníků-juniorů ČČK. Již čtvrtým rokem se žáci vždy těší na domluvená školení, která nejsou nudnou teorií, ale skvělou praxí podanou navíc vrstevníky - zdravotníky-juniory. I díky nim naši handicapovaní žáci dokáží pomáhat v praxi, získávají skvělé vzory. (Tento článek vyšel v prosinci 2006 také v časopisu **NEON Jindřichův Hradec**).

Mgr. Miluše Havlíková,
předsedkyně SRPDŠ, zdravotník školy

PODĚKOVÁNÍ MARIÍ OČENÁŠKOVÉ

Výroční setkání **MS ČČK Králíky** (u Hradce Králové) mělo několik příjemných zpestření. Mezi ně patřilo především poděkování dlouholeté členice **Marii Očenáškové**. Do práce místní skupiny se aktivně zapojuje už více než 40 let a jak jen to je možné, nenechá si ujít žádnou zajímavou činnost ani dnes. Marii Očenáškové přejeme hlavně hodně zdraví, neutuchající svěžest a dobrou náladu.

Jaroslava Rajmanová,
předsedkyně MS ČČK Králíky

PŘIVÍTÁNÍ POZDNÍHO PODZIMU

Privítání pozdního podzimu byla akce setkání „křížáčků“ na tradičním místě v netradičních podmínkách a prostředí. Zasedací místnost jsme si podzimně vyzdobili. Figuranti z HJ nám udělali velkého draka s dlouhým ocasem, vytvořili jsme si pestrobarevný strom, nástěnku jsme zdokonalili pomocí podzimních plodů, větviček a lezoucích ježečků. Zavřeli jsme se tam a dveře jsme otevřeli, až když všechno bylo perfektní.

Při otevření dveří upoutaly pozornost hořící svíčky, vytvořené kolečko z polštářků, pokukující slané i sladké pečivo z misek a plouživé melodie písní. Každý se usadil, vybral si nejsympatičtější hrneček a nejpůvabnější čajík. Povídali jsme si o podzimu. Jedinou podmínkou akce bylo donesení pěti kaštanů. Abychom ještě více naladili náladu, přečetla nám Petra pohádku **Z pařezové chaloupky**, jak **Křemílek** a **Vochomůrka** pekli kaštany. Zasnili jsme se nad tím, kdy naposledy nám byla čtena pohádka.

Zavázali jsme účastníkům oči, vytvořili jsme s nimi dvojice a poskytli jim stavební materiál, což byly kaštany a špejle. Úkolem každé dvojice byla spolupráce a vytvoření zvířátka. Ze začátku šla jen lízátko a činky, ale postupem času se začala tvarovat i zvířátka. Když byl šátek sundán, začala se zvířátka dotvarovávat a určovat druhy. Během odpoledne jsme se všichni vrátili do svých dětských let.

Nachýlil se čas a s ním i závěr naší akce. Pakliže je Vám líto, že jste nestihli tuto akci, nebuďte smutní, podzim je za rok zas... *Karolina Gondeková,*
OS ČČK Český Krumlov

BESEDA KLUBU DÁRCŮ KRVE V HRADCI KRÁLOVÉ

Besedu s bývalým příměrem Transfúzního oddělení Fakultní nemocnice Hradec Králové **MUDr. Jiřím Rondiakem** na téma „Historie dárcovství krve v Hradci Králové“ uspořádal Klub dárců krve při **OS ČČK Hradec Králové** v tamním Muzeu východních Čech 23. listopadu 2006. Doktor Rondiak během ní poutavě vyprávěl nejen o historii dárcovství krve a transfúzní lékařství na Hradecku, ale také o svých dlouholetých zkušenostech z lékařské praxe v zahraničí. Porovnal české podmínky s podmínkami v Zambii, Jemenu nebo na Maltě, kde se zasadil o založení transfúzních stanic a vytvoření standardů vyšetření dárců a odběrů krve. Práce to prý nebyla vždy jen zajímavá a veselá, ale někdy i značně nebezpečná, když například celou transfúzní stanic muselo střežit několik vojáků. Zajímavá však byla i cesta doktora Rondiaka k lékařství, které ho lákalo už od dětství, podobně jako umění. Nakonec ale rozhodl vzor tatínka, též lékaře, kterému tak vlastně nepřímo vděčíme za velice zajímavou přednášku.

Lubomír Pšeníčka,
předseda Klubu dárců krve při OS ČČK Hradec Králové

„Brzy vyjdeš ze školy, synu, a my bychom s maminkou chtěli, aby ses stal lékařem“.
- „Ale tati, vždyť přece víš, že neublízím ani mouše“.

PŘIPOMÍNÁME SI V ČERVENÉM KŘÍŽI

55. VÝROČÍ VYDÁVÁNÍ ČASOPISU ZDRAVÍ

Od ledna 1951 vycházel časopis **Zdraví lidu** jako společný měsíčník Ministerstva zdravotnictví a ČSČK. Měl 32 stran, stál 5,- Kč, redakci vedla **RNDr. Blažena Jirsová**. Redakce sídlila na ústředním sekretariátu ČSČK v Thunovské 18 (v tehdejší Praze III, dnešní Praze 1). K zajímavostem patří, že Ministerstvo zdravotnictví tehdy sídlilo jen o 200 m dále ve Sněmovní 4 (v budově dnešních Poslanecké sněmovny). ČSČK souběžně vydával každých 14 dní bulletin pod názvem Československý červený kříž jako Zprávy pro pracovníky ČSČK. Měl 16 stran, stál 1,50 Kč a jeho vedoucím redaktorem byl tehdy **V. Ptáček**.

V roce **1952** došlo ke změně struktury časopisů

- místo **Zdraví lidu** začal vycházet ve formě časopisu měsíčník již pouze ČSČK pod názvem **Československý červený kříž**. Měl 16 stran, stál 6,- Kč a jeho vedoucím redaktorem byl již zmíněný V. Ptáček. Od tohoto roku se oficiálně počítá historie vydávání dnešního časopisu **Zdraví**. V této souvislosti je třeba připomenout, že na Slovensku vydával SÚV ČSČK časopis **Zdravie**. Pod názvem Československý červený kříž vycházel časopis až do září 1965; od říjnového čísla v roce **1965** již vychází pod názvem **Zdraví** (o 24 stranách, za cenu 1,50 Kč). V 70. a 80. letech 20.

století měl časopis **Zdraví** náklad 100.000 výtisků, byl vyznamenán zápisem do Knihy cti ČUV ČSČK,

konaly se společně semináře redakcí časopisů **Zdraví** a **Zdravie**.

Po roce 1989 náklad časopisu **Zdraví** výrazně poklesl, Červený kříž na něj finančně doplácel a proto se v polovině 90. let 20. století jeho vydávání vzdal. Dnes

je vydáván společností Časopisy 2005, s. r. o., jako populární zdravotnický měsíčník, má 100 stran, stojí 32,- Kč, o Červeném kříži píše jen zcela výjimečně a s ČČK má společně již pouze to, že v jeho redakční radě zasedá ředitel Úřadu ČČK.

NESVÁTEČNÍ POVÍDÁNÍ O SVÁTCÍCH A PŘÁNÍ VŠEHO DOBRÉHO DO NOVÉHO ROKU

Skončily Vánoce. Vystřídal je Nový rok a nastaly opět všední dny plné práce, radostí a starostí. Pomalu uklízíme blyskavé kulisy, dárky jsou vybaleny a nezbytné rekvizity svátečního dovádění budou zase po celý rok odpočívat ve škatulích, někde na dně skříní a polic. Něco by však mělo zůstat a ještě dlouho, dlouho hrát. Mělo by nám zůstat vědomí, že Vánoční a Novoroční svátky, které jsou tady hlavně proto, aby se v nás něco probudilo a posvitilo do příštích dnů, splnily své poslání. Vánoce vždy byly a jsou o kontaktech a dělání radostí - o probuzení a světle.

Napsali jsme mnoho pohledů, SMS zpráv a mailů. Někdy víc, někdy méně, nám jich doručili poštáči, mobily nebo k nám dopluly po internetu. Napsali jsme známým i neznámým, napravili jsme svá dřívější opomenutí, prostě dohnali jsme všechno, co jsme v průběhu roku nestihli. Není to jen zvyk. Je to potřeba, potřeba, která má pokaždé nějaký, často i zastřený důvod. Například: ještě jsem tady nebo, vím, že jste tady, děkuji vám za něco nebo, byl bych rád, kdybyste pro mě něco udělal, chci tímto přáním povzbudit Vaše příští služby nebo, cítím vděčnost za vaše služby a tak dále. Někdy bývá jediným důvodem pozdravem či dárkem adresátovi připomenout radost z toho, že je a tak trochu pootevřít dvířka k novým setkáním. Dělá se to nejen psaním pozdravů. Já například po večerech a nocích pečů kopce cukroví, zdobím perníčky a vedle toho, se snažím hodně času trávit v rozhovorech s osamělými a starými lidmi. V myšlenkách, víc než jindy, zabíhám do svého dětství; znova a znova si vybavuji krásné chvíle v kruhu rodiny a v duchu znova prožívám vzrušení z očekávání nového přílivu pozitivních myšlenek a citů. Cítím, že o Vánocích a Novém roce jde o jakousi všestrannou komunikaci, a to ve všech rovinách.

Někdy se však setkávám i s lidmi, pro které jsou Vánoční svátky otravnou povinností, při které se (podle jejich slov) musí pitvořit a dělat všelijaké protivné ústupky zvyklostem. Prostě, stojí je to mnoho zbytečně vynaložené energie. Nejraději se vymluví na nemoc nebo ujedou do anonymity hotelů či rekreačních zařízení, hodně vzdálených od rodiny a známých. Možná je to jen taková póza. Možná však, že ještě nikdy nic hezkého o Vánocích nezažili. Někteří lidé vyhledávají samotu ze strachu, aby nebyli ohroženi žádným nenaplněným očekáváním. Neuvědomují si, že jejich zklamání je pouhým důkazem, že věci kolem mají jiné vlastnosti, než jaké jim připisují. To znamená, že věci, které nás zklamaly, nejsou samy o sobě špatné. Špatné je jen naše vlastní vidění.

Nesmyslem je tedy hledání nápravy v kritice a odmítání všeho kolem. Nesmyslem je také každý pokus o izolaci. Jak ti druzí přijdou k tomu, aby vyhovovali našim představám? Jsou tací, jací jsou. Je nespravedlivé někomu nucovat svoje představy a je nespravedlivé odsuzovat každého, kdo těmto představám nevyhovuje. Je ale dobré vsadit na správné vnímání a poznání jiných lidí a světa, ve kterém žijeme. Napravit můžeme leda tak sebe; jinak to nepůjde, než poctivým srovnáváním sebe s těmi druhými (kterým to jde možná líp než nám). Musíme mít při tom na vědomí, že lidstvo je jediný ucelený systém a kontakty jsou naší nezbytnou životadárnou silou - jsou „cévami“, jimiž obousměrně proudí informace (energie) „ode mne k jiným a od jiných ke mně“. Všechno se vším souvisí a společně tvoříme jeden jediný celek. Izolace znamená brzké vyčerpání a konec.

Tohle platí především pro naši společnost ČČK a pro každého jejího člena. Důvěra tvoří onen „cévní systém“, kterým jsme spojeni se světem kolem nás. Můžeme ji získat a udržet jen svým důvěryhodným konáním. Proto, když se nám nedaří, zkusme se zamyslet nad tím, zda správně vidíme a hodnotíme sami sebe, a to ve všech osobních a společenských souvislostech, jestli myslíme a konáme vždy v souladu se smyslem a cíli Červeného kříže? Jestli náhodou v některých momentech netrpíme speciální „profesionální slepotou“ a neulpíváme ve „slepých

uličkách“ jen proto, že jsme si na to zvykli?

K přání všeho dobrého do nového roku připomínám ještě jedno moudro: Nejspolehlivějším pramenem zdraví je naše nevyčerpatelná schopnost těšit se z malých věcí. Těmi „malými věcmi“ jsou především každodenní drobné radosti, které zaséváme svojí pozorností a úsměvem. Jen tak, na okraj připomínám, že radost je výjimečnou věcí, kterou můžeme dělat jiným, i když ji sami nemáme. Z vlastní zkušenosti dodávám, že radost, kterou uděláme jiným, se nám vrací jako bumerang. Nemáme-li radost a dokážeme-li ji udělat jiným, brzy budeme mít i sami habaděj radosti.

JUDr. Jana Lexová, první viceprezidentka ČČK

CO NÁM PŘINESLY NOVINY ČK V ROCE 2006?

- vyšlo **6** čísel v celkovém rozsahu **86** stran
- přinesly celkem **359** článků
- zveřejnily **114** zpráv z regionů
- zařadily **273** fotografií a kreseb
- a také přinesly **54** nových vtípů a anekdot z lékařského prostředí a **7** příloh (4 Zpravodaje z Mládeže ČČK, Pomoc ČČK Indonésii, Zasedání Mez. ČK v Soulu, XXIX. Mezinárodní konference ČK v Ženevě).

POŠTOVNÍ ZNÁMKY PODLE ABECEDY

Tentokrát jsme se zastavili již u písmene **G**. I dnes jsme pro Vás vybrali dvě poměrně exotické země - africkou Ghanu a ostrovní stát Grenadu. Poštovní známka z **Ghany** představuje v akci dva zdravotníky Červeného kříže, jak ošetřují raněného a samozřejmě emblémy červeného kříže a červeného půlměsíce. Poštovní známka z **Grenady** byla vydána u příležitosti 100. výročí založení Britského ČČK (Grenada je součástí Britského společenství národů - Commonwealthu) v roce 1970. Proto na ní kromě letadla, do něhož je nakládána materiální humanitární pomoc Červeného kříže, naleznete i portrét britské královny Alžběty II., letopočty 1870 - 1970 a znak červeného kříže.

NEŽILA SOM NADARMO

Právě těmito prostými třemi slovy nazval autor **MUDr. Juraj Szántó** vzpomínkovou knížku na svou manželku a známou pracovníci Československého a později Českého rozhlasu **Olgu Szántovou**. Kniha nese podtitul „Osudy slovenskej novinárky doma a vo svete“ a vydal ji Slovenský literárny klub v ČR (s podporou Ministerstva kultury ČR), jemuž za tento počin patří velké poděkování. Slavnostní křest knihy se uskutečnil 18. prosince 2006 v Atriu Českého rozhlasu v Praze.

Knihu našim čtenářům vřele doporučujeme nejen proto, že při mapování životních osudů výborné novinářky a skvělého člověka **Olgy Szántové** je jedna kapitola věnována i jejímu vztahu k Červenému kříži, ale zejména proto, že obsahuje i výběr jejích nejlepších článků a rozhovorů. Neváhejte a obohaťte o tento ediční titul svoji knihovničku. Najde o knihu, kterou byste s sebou vezli na pustý ostrov, ale zcela jistě jde o literární počín, ke kterému se budete rádi vracet.

Na ARO přivezli muže s nožem zabodnutým mezi lopatky. - „Bolí vás to,“ ptá se doktor. - „Jenom když se směju, pane doktore“.

OSOBNOSTI SPOJENÉ S ČERVENÝM KŘÍŽEM

JOSEPHINE BAKEROVÁ (3. 6. 1906 - 12. 4. 1975)

Narodila se jako Freda Josephine Carsonová ve státě Missouri v USA ve městě Saint Louis španělskému otci a senegalské matce. Od dětství zbožňovala tanec a již v 16 letech vystupovala v malé divadelní skupině. Svou taneční kariéru začala doprovázením jazzové kapely. Po úspěšné sezóně na Broadway v New Yorku odjela s černošskou revuí Black Birds na hostování do Paříže.

Zde se vypracovala ke světové slávě a doslova okouzila nejen Evropu. Často tančila jen v Evíně rouše nebo zahalená jen nepatrnou sukýnkou z perli či trsů banánů. Byla známá v uměleckých kruzích a stala se důvěrnou přítelkyní např. spisovatele Ernesta Hemingwaye nebo malíře Pabla Picassa. V roce 1937 přijala francouzské občanství a za druhé světové války pomáhala francouzskému odboji proti německým okupantům a také **pracovala pro Červený kříž**. V červnu 1944 vstoupila dokonce do armády s hodností poručíka letectva. Po válce byla vyznamenána stužkou Čestné legie, válečným křížem a Řádem revoluce.

Poději podporovala občanské hnutí za práva černochů; se svým čtvrtým manželem adoptovala 12 dětí - každé z jiného koutu světa a tedy jiné barvy pleti. Poslední léta strávila v chudobě, zemřela na srdeční mrtvici a rozloučit se s ní přišlo na 20.000 lidí. Byla první Američankou, která byla ve Francii pohřbena s vojenskými poctami. Pohřbena je v Monaku.

VYZNAMENÁNÍ ČERVENÉHO KŘÍŽE

POLSKÁ VYZNAMENÁNÍ - 1. ČÁST

Čestný odznak I. stupně Polského ČČK byl udělován za vynikající zásluhy a zejména při nezbytné pomoci lidem za války i v míru. Poprvé byl udělen **31. ledna 1921**. Nosil se na uniformách nebo civilním obleku v klopě vždy na levé straně.

Odznak ve tvaru osmihranu je pokryt bílou a tmavě červenou emailovou barvou. Na celé ploše odznaku je umístěn červený kříž, pouze plocha mezi jeho rameny je bílá a na této ploše jsou umístěna písmena P(olskie) T(owarzystwo) C(zerwonego) K(rzyza). Plocha je hladká s nápisem „Za zásluhy“.

Odznak je umístěn na tmavě červené stuze (široké 37 mm) opatřené kovovou spínací sponkou, která má zevnitř bílou a červenou emailovou barvu. Na ploše spínací sponky jsou vodorovně umístěny tři znaky červeného kříže. Odznak byl vyroben z bronzu a byl pozlacen. (Z polštiny přeložil V. Spec)

I TAK SE DÁ PROPAGOVAT ČERVENÝ KŘÍŽ

Inspiraci k tomu jsme si tentokrát přivezli ze zahraničí - od našich sousedů nejbližších, ze Slovenska. Vkusný kapesní kalendářik na rok 2007 představuje všechny tři současné znaky

Mezinárodního hnutí ČČK (červený kříž, červený půlměsíc a nejnovější červený krystal) spolu s textem „Symbol pomoci, které ochrání aj teba“. Kalendářik je doplněn nezbytnými údaji o vydavateli - Slovenském červeném kříži (adresa, internetová adresa, číslo Fondu pomoci SČK „Ľudia ľuďom“).

Pomozte nám

pomáhat

Fond humanity ČČK

číslo konta

10030-7334011/0100

Komerční banka Praha 1

ČASOPIS HENRY INFORMOVAL O PLÁNECH ČČK

V zimním čísle časopisu **Henry**, který čtvrtletně vydává krajský spolek Německého ČČK ve Schwalm-Ederu v Hessensku, byla uveřej-

něna obsáhlá informace o vzájemných kontaktech, spolupráci i plánech ČČK v oblasti péče o seniory.

V září 2006 totiž navštívila spolek NČK v Schwalm-Ederu delegace ČČK (**Dr. Josef Konečný, Linda Sochorová**) s cílem výměny poznatků v oblasti výstavby a provozu „seniorcenter“, s nimiž mají naši hessenští kolegové velké zkušenosti.

Během krátké návštěvy jsme postupně navštívili organizace NČK v Hünfeldu, Schwalmstadtu, Jesbergu a Büdingenu. Našimi pozorovnými hostiteli byli ředitel spolku NČK ve Schwalm-Ederu **Manfred Lau** a jeho zástupce **Ulrich Schneider**. Návštěvu zprostředkoval náš dlouholetý kolega **Roland Albert**.

Všude jsme se zajímali především o ubytování a služby seniorům, které jsou v Německu tradičně na velmi vysoké úrovni. Některé poznatky a know-how jsou aplikovatelné i u nás, některé bohužel vůbec. K těm druhým patří

např. systém financování nových zařízení pro seniory a jejich provoz. Jako pohádka nám zní to, že **výstavbu „seniorcenter“ financuje stát** (ve

spolupráci s dalšími zemskými institucemi) a jejich provoz pak světuje té humanitární organizaci, která předloží nejlepší provozní projekt. Často je to díky svým zkušenostem **NČK, který pak uzavírá se státem nejméně desetiletou (!) smlouvu na provoz včetně financování!** To jsme jen tiše záviděli.

Vůbec celý systém financování života seniorů v době, kdy potřebují podporu a pomoc se nám zdál v Německu téměř dokonalý. Třeba jen zákonné „pojištění na stáří“, podobně jako naše zdravotní a sociální pojištění, z něhož se pak hradí např. pobyt seniora v pečovatelském domě a různé služby. Je škoda, že se naši zákonodárci již dávno nenechali inspirovat něčím, co perfektně funguje jen kousek za našimi hranicemi.

Časopis Henry rovněž obšírně informoval nejen o naší návštěvě, ale také o našich plánech s dobudováním areálu Penzionu pro seniory Hvězda v Praze 6-Břevnově. K tomu zveřejnil i velmi pěkné fotografie.

Věřím, že i čtenáři Novin Červeného kříže se mnou budou souhlasit, že podobné kontakty a výměny zkušeností jsou velmi užitečné a k vzájemně široké informovanosti slouží i Noviny ČČK a infomagazín Henry.

Dr. Josef Konečný

ZPRAVODAJ

... z Mládeže ČČK

PŘÍLOHA NOVIN ČERVENÉHO KŘÍŽE č. 1/2007

„TAK NÁRODE ... PŘIDEJ SE!“

Pár hodin po příjezdu z AIDS II. stupně jsem i přes únavu a melancholii svědomím donucena napsat Vám všem, abyste zpytovali svědomí a jezdili na semináře. Nás osm „aidsáků“ jsme vděční, že nám víkend plný nových a zopakování starých informací neodpadl.

Necelé čtyři dny mezi dalšími besedníky nám jen prospěly. Krásně jsme si odpočinuli (i když se dostatečný spánek nekonal ☺) a vyměnili rady a

nějaké fígle, kterék zpacifikovat třídu plnou pubertáků. Celou dobu jsme se smáli, hlavně při hrách, a vstřebávali pozitivní energii od ostatních.

První dopoledne nás navštívil sexuolog Ivo Procházka. Jeho přednáška o andrologii a sexualitě byla

pro mě, technika ☺, místy nesrozumitelná díky spoustě odborných názvů, ale myslím, že holky ze zdravky s tím neměly větší problém.

Programovou novinkou byl blok o drogách, který si pro nás připravila Dáša Hrdinová z hradecké zdravotní školy. Na besedě odpověděla kaž-

dému z nás na otázky kolem drog, co nám nebylo jasné. Mně osobně výborně srovnala veškeré info.

V páteční večer s příběhy tvrdé reality s vyprávěním Martina Hornycha (ČSAP), o svém životě a nakažením se HIV, a filmu o narkomanech jsme měli o čem přemýšlet celou noc.

Zopakování a hlavně prohloubení vědomostí z AIDS I.st. přišlo na řadu v sobotu po snídani. Tuto část semináře bych po lidech, hrách a spánku umístila na nejlepší místo. Výborná přednáška, díky Nino a Jindro!

Po obědě jsme probírali pohlavně přenosné nemoci (STD's), na které na I.st. nezbylo tolik času. Už hra na zapamatování STD's je důvodem, proč jet na AIDS II. ☺. Takhle namožené břicho smíchem jsem už dlouho neměla.

Večer tradiční testík s netradičním překvapením „rozsvičkové“ písemky. Prolezli jsme všichni úspěšně, gratulujeme si ☺ a následovala zábava a filmy.

Nesmím zapomenout poděkovat Dětem za jejich páteční kulturní představení. Skvěle odreagování. Doufáme, že dáreček od „AIDS“ v podobě kondomových balónek se líbil. Na závěr poděkování Nině a Jindrovi za skvěle připravený program a příjemnou atmosféru.

A Vy, co jste dočetli až sem, uznejte, že pouhých osm účastníků je skoro ostuda, tak neseďte doma a přistě pojedte s námi, nevíte o co přicházíte ☺.

„Mládežnický národe“ vzbud se, vzdělávej a hrej si! ☺

S pozdravem Zouzik modročka ☺

SEMINÁŘ DĚTI

Ve dnech 16.-19. listopadu 2006 se konal úžasný seminář Děti. Ještě nikdy jsem nebyl na žádném semináři a tak jsem byl trochu nervózní jak to bude vypadat. Naštěstí se mnou jela moje přítelkyně Terka (teda já jel s ní) takže nervozita byla menší. S Terezkou jsme dlouhou cestu úspěšně zvládli a v pořádku dorazili na místo konání, tj. Lázně Bohdaneč – hotel Technik. Když jsme přijeli, tak jsme se nahlásili na recepci a majitel hotelu nám přidělil pokoje. Byli jsme s ubytováním velmi spokojeni, protože hotel je v moc pěkném stavu a pořádku tam vládnu bezva uklízečky ☺. Mimochodem, majitel hotelu měl přezdívku John Travolta, protože tak vypadal. Když jsme si všichni vybalili kufříky a ubytovali, tak jsme šli do jídelny, kde seminář začal výtečnou večeří. (Jak se říká, základ je jídlo ☺). Pak jsme se všichni přesunuli do učebny, kde byl seminář oficiálně zahájen a začaly seznamovací hry, při kterých jsme se poznali a seznámili jsme se i s našimi vedoucími Léňou a Eliškou. A když jsme se tak trochu vyblbnuli a řekli si pár pravidel a měli drobnou přednášku, tak jsme šli do postele nabrat síly. Další den byl velmi nabitý. Po snídani jsme si trochu zacvičili, a pak nám Eliška udělala přednášku o plánování akcí. A tak vypadal asi celý seminář. Střídaly se přednášky a hry a jídlo a volná zábava, no prostě to bylo supér. Měli jsme 3 lektorky: Elišku, Léňu a Helču. Nebudu vám popisovat celý program, protože by jste se pak neměli na co těšit. Seminář byl zakončen písennou zkouškou. Letos byla stoprocentní úspěšnost a všichni dostali osvědčení. Tento seminář vám hodně dá, co se týče vztahu k dětem a naučí vás, jak plánovat akce, a trochu právního minima. Odnesl jsem si moc zážitků, našel nové kamarády a chtěl bych dále rozvíjet schopnosti. Neváhejte a jeďte na seminář!!

Filip Dostál

MOTIVAČNÍ VÍKEND

Ve dnech 30.11.-3.12.2006 proběhl motivační víkend Mládeže ČČK a souběžně s ním proběhlo i setkání vedoucích dětí. Vše se odehrávalo v malé vesničce s názvem Lomy.

Celkem se zúčastnilo bezmála 20 členů Mládeže ČČK.

„Motivačák“ začal již ve čtvrtek setkáním účastníků a vzájemným seznámením, jak mezi sebou, tak i se skvělymi organizátory.

V pátek přijeli i účastníci „setkání“ a

byli mocně uvítáni již ubytovanými mládežníky.

Celý víkend bylo po obě skupiny připraveno mnoho her, od turnaje v pexesu až po velice náročnou hru na vězně. Proběhlo zde i okrajové seznámení s každoročně připravovanými semináři, jako například Help-Trans, Aids a další.

Všem se tato odpočinková doba velice líbila a v neděli se nikomu z nás nechtělo loučit.

Musím připomenout i skvělé kuchařky, které nám celý ten čas výborně vařily a vycházely vstříc.

Už nyní se nám velice stýská a těšíme se na příští rok, kdy se snad opět shledáme.

Becheryček

SETKÁNÍ VEDOUCÍCH DĚTÍ

Od čtvrtka 30.11. se do Lomů přestěhovala parta odvážných mládežníků. Mnozí ani nevěděli co je přesně čeká. Přes všechny tyto okolnosti se však ukázalo, že dokáží čelit skoro všemu. Jak AIDS (tedy myslím přednášce), tak i všelijakým postižením (prezentace projektu Help trans) a Dětem (Dětem jako Dětem a ne dětem jako dětem...). Navíc se v pátek k nim připojila menší posila na Setkání vedoucích skupin dětí. Všichni čelili nástrahám statečně, i když to někdy neměli moc lehké (zavázané oči a ruce...). Mimo jiné si každý mohl zkusit, jak je zdatný v takové úžasné hře, jak je pexeso, když jsem hráli celovíkendový turnaj. Nakonec jej vyhrála jedna účastnice z OSM z Hodonína. A děly se tam i jiné úžasné hry, ale bohužel čas letěl poměrně neúprosně a v neděli došlo k loučení... Doufám, že se zase někdy někteří členové naší expedice ukáží na podobných akcích. Už se na ně moc těším. Aktivitám se mezi nekladou.

Za OSM ČČK J.Hradec napsala Jitka Špuláková

Seriál o mezinárodním kempu MČČK v Obořišti u Dobříše 2. část SUMMER CAMP 2006

Po opět více probdění než prospané noci nás čekal celkem náročný program po celý den. Dopoledne jsme dostali spousty a spousty otázek ohledně naší práce na projektu HIV / AIDS v našich Červených křížích (půlměsících) a měli jsme z toho vyloudit pouze dvě minuty mluvení, které byly odpočítávány budíkem, který šíleně řinčel. Nakonec jsme se dozvěděli spousty zajímavých řešení tohoto projektu v cizích zemích. Odpoledne jsme měli soustředit svou pozornost na psycholožku Olgu Urbánkovou, která sice měla zajímavé téma (sociologie člověka žijícího s HIV / AIDS), ale už ne tak zajímavý a poutavý hlas, který některé uspával. Naštěstí šlo o interaktivní workshop, opět jsme pracovali v několika skupinách a na různé téma v tomto oboru sami hledali odpovědi. Večer se připravovaly první tři delegace (Turecko, Slovensko a Finsko) na prezentaci své země, kde pro nás přichystaly typické jídlo, pití, národní tanec, nějakou píseň a nechyběl překlad základních slovíček jako třeba „jak se vede“, „dobrou chuť / noc“, „jedno pivo, prosím“, „miluji tě“, ... a dalších pro život v jejich zemi „nezbytných“. Nejoriginálnější byl ovšem slovenský kroj, který se všem moc líbil, chutnala se pravá slovenská slivovice a brynz. Zlatým hřebem večera byl dáreček od Finů - Santa Claus. Kdo máte fotku se Santou? My jo, heč.

Třetí den byl odpočinkový. Vybraly se účastnické poplatky a zaplatilo část cestovného, mezitím se hrály tématické hry a hned po obědě jsme vyrazili poznávat něco málo z české kultury. Na zámek Orlík jsme dorazili po hodině

ve cestě autobusem, chvíli jsme počkali na naši slečnu průvodkyni a už jsme nazouvali vtipné velké klouzavé papuče, ve kterých jsme hned v první královské světnici zkoušeli nejrůznější tance od valčíku po krasobruslení. Nikomu se nic nestalo a ani žádný cenný nábytek neutrpěl zranění, tak jsme se vydali do dalších místností nádherného zámku plného přepychu a parohů z lovu (kdo ví, jestli je nesbírala žena pana Schwarzenberga...). Po zajímavé prohlídce jsme se na terase se skupili pro hromadné foto, první se povedla a druhá byla akčně zachycena v pohybu, protože někdo ze zadu se svalil na všechny dopředu a některé výrazy v obličejích jsou nezapomenutelné. Následovala pauza na koupi pár suvenýrů, piva a zmrzliny a vydali jsme se opět domů, do penzionu. V šest hodin večer jsme byli hvězdami zpráv České televize (Večerníky na ČT1 a Zprávy na ČT24). Den před tím u nás natočili krátký spot a pustili ho zhruba na třinácté minutě (ještě se dá stáhnout na internetu). Večer nás čekal další výlet, tentokrát s tajným posláním, takže jsme preventivně sbírali síly na pokoji až do večera, při večeri a

ještě chvíli po ní, než jsme vyrazili dál. Všichni se těšili a byli zvědaví, co si pro nás naši aktivní vedoucí vymysleli a byli jsme všichni velmi příjemně překvapeni. První částí úkolu bylo zmapovat místní hospůdku, což jsme zvládli na výbornou. Chlazené pívko nám krásně sed-

lo, vodní dýmka a stolní fotbal, pro některé disko ve vedlejší místnosti a koktejly zajímavých názvů i chutí. Každý si přišel na své a tak jsme se ve skvělé náladě vrátili zpět na místo rozchodu. Čekal nás druhý úkol - Candle

March (svíčkový pochod). Zapálili jsme svíčky, chodili po městě, zpívali písně o nás, Červeném kříži, obětech HIV / AIDS. Po několika přezpíváních každé písničky jsme na náměstí seřadili všechny svíčky do tvaru červené stužky. Byla tma. Jen svíčky v červených kelímčích a tesklivá ale líbivá píseň se rozprostíraly na dobříšském náměstí a v našich srdcích. Ač se nám moc nechtělo opustit tuto atmosféru, museli jsme. Svíčky jsme sfoukli a odjeli zpět. Zůstali jsme ještě venku před chatou a zpívali další písničky, než jsme se dokopali do postelí.

Ochutnávka z mezinárodního prázdninového kempu anebo něco na dobrou noc

NORSKÁ POHÁDKA

ASKELADDEN A TROL - SOUBOJ JEDLÍKŮ

Sedláková rodina se topila v dluhách, a tak jednoho dne poslal sedlák své tři syny pro dříví do lesa. Sedlák chtěl dřevo prodat a splatit dluhy. V lese ale bydlet trol! Trol se snažil všechny syny vystrašit. První dva se ulekli a utekli z lesa ven, ale ten třetí se na cestu vyzbrojil sýrem. A tak když na něj trol vyskočil, vytáhl na něj sýr (ale trol si myslel, že je to kámen) a vymáčkal z něj syrovátku. Třetí synek pak trola vystrašil,

protože mu řekne, že se s ním vypořádá jako s tím kamenem.

Trol v úleku slíbil sedlákovici synkovi pomoc. Trol pozval synka domů. Rozdělal oheň a poslal synka pro vodu. Synek ale zjistil, že neunese vědra, a tak trolovi napovídal, že vědra jsou na vodu příliš malá a že by pro vodu měl jít trol sám a donést celý pramen. Tak si ti dva vyměnili úkoly. Když byla ovesná kaše hotová, vsadili se sy-

nek s trole, kdo toho sní víc. Synek ale podváděl, jelikož si cpal víc jídla do měchu na břicho než do krku. Když byl měch plný, udělal do něj synek díru a nakulak trolovi, že když si také udělá do břicha díru, tak bude moct jíst jak se mu zachce a ani ho to nebude moc bolet.

Trol synka poslechl a umřel. Synek si vzal všechno jeho stříbro a zlato, a tak se mu podařilo splatit rodinný dluh.

Mládež ČČK

Kontakt: Sekretariát M-ČČK, Thunovská 18, Praha 1, 118 04

Tel.: 251 104 253 Fax.: 251 104 267 Mobil: 776 177 320

e-mail: info@mladezcek.org web: <http://www.mladezcek.org>

Bankovní spojení: Česká spořitelna a.s. Praha 1 Číslo účtu: 1933865369/0800